

PEDRO (23) BLE LULA-TILHENGER:
Det kostet ham nesten forholdet til sin far

Utenriks s. 10-13

HOLDT IMPROSHOW I 31 DAGER:

Ecstasy Impro søker seg til kaos.
– Vi er den gærneste gruppen. Det er kukete å si, men vi får det til

Kultur s. 16-17

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | utgave 10, årgang 77 | www.universitas.no | torsdag 13.april 2023

REKTORENES KALENDERE

Dette bruker Oslos mektigste rektorer tiden på:

Nyhet s. 6-7

STUDENTPARLAMENTET VED UIO

STUDENT\20\
/ALGET ✨ /23

Avgi din stemme her

20. - 27. april

LEDER OG KOMMENTAR

UNIVERSITAS

Ansvarlig redaktør: **Guro Aasaaren**
guro.aasaaren@gmail.com 466 74 942

Nyhetsredaktør: **Saga Eline Jonsson Hoff**
eline.jonsson.hoff@gmail.com 980 81 334

Fotosjef: **Tobias Schildmann Mandt**

Desksjef: **Ingeborg Aure**

Nettredaktør: **Ulrik Alver Solli**

Uttegner: **Mina Wikeby**

Uttegner: **Mina Ræge**

Uttegner: **Sivert Bjelland**

Deskjournalist: **Åsne Hansteen**

Vikarierende korrektursjef: **Harald Nordbø**

Daglig leder: **Ingvild Garmo Nilsson**

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 3 Blindern, 0313 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

Leder

Utdanning = butikk

I slutten av mars slapp regjeringen med forsknings- og høyere utdanningsminister Ola Borten Moe i spissen Utsynsmeldingen. Meldingen kartlegger behovet for kompetanse i arbeidslivet, og gir landets universiteter og høyskoler marsjordre om å øke antall studie-plasser innen helsefag, IKT-fag og fagområder som bidrar til et grønt skifte.

I den sammenheng foreslås det et nytt finansieringssystem for høyere utdanning. Hvorfor endre, spør du? Borten Moe mener at noen utdanninger ikke drives så effektivt som de kan, og at fremtidens nye næringer heller skal prioriteres.

I denne ukas avis kan du lese at programmene ved AHO innen arkitektur, landskapsarkitektur og design står i fare for å motta langt mindre i støtte til å opprette nye studie-plasser enn hva de får i dag. Alle kunst- og mediefag vil få en mindre del av pengesekken om forslaget vedtas.

Dette mener regjeringen skal skje ved at universitetene og høyskolene omprioriterer ressurser

innenfor sine egne budsjetter. Han mener det vil gi frihet. Med det avviser han kutt. «I første omgang er ikke dette et signal om at noe skal prioriteres aktivt ned. Det er et signal om hva det er vi kommer til å prioritere for fortsatt vekst», sier han til NRK. Hvordan utdanningsinstitusjonene med samme pengesekk skal klare å prioritere noen studier opp uten å kutte andre, er vanskelig å se.

Ett og et halvt år i regjeringstøret har at Borten Moe evner to ting: han er effektiv i avgjørelser. Men han er ikke så nær folk som han vil tro – i alle fall ikke sektoren han styrer. Uansett hvor mye Borten Moe prøver å pakke inn kutt og effektivisering i ull fra Trøndelag, er det tydelig at humaniora- og kunstfeltet blir tilsidesatt med det foreliggende forslaget.

Regjeringen ønsker bedre samsvar mellom hva utdanningssystemet leverer og det samfunnet har behov for. Dette er et klassisk kostnad- versus nytteargument, som er farlig. En fallgrube med et for snevert eller rigid «nytte»-begrep er at en kan la seg friste med å rive ned fagområder med kom-

petanse som i første omgang ikke fremstår som like «samfunnsnyttige», men som har stor verdi i langsiktige samfunnsutvikling. Samfunnets presserende utdanningsbehov varierer, men dets samfunnets bærebjelker består. Klarer vi ikke å utvise politisk vilje til kostnadskreven kunstneriske og estetiske utdanninger, dreper vi motivasjonen og ambisjonene. Det kan bli tonedøvt. Eller tonedødt.

Magasinet står opp fra de døde

En ny vår er omsider kommet, og for oss i redaksjonen er den enda litt mer spennende enn ellers. Ut av vinterdvalen går vi, mens magasinet har våknet etter en dvale som har vart i hele fire år. Nå er det tilbake, og det er kommet for å bli. Med reportasjer, kuriøst stoff, portretter og fotografier ønsker vi å løfte opp og vise frem hva som rører seg av ung kultur i hovedstaden. Vi håper dere tar det godt imot. God vår og god lesing!

Arkivaren

Dobbel-monokler for trøtte øyne

Studenter i år 2000 leste ifølge Universitas «forholdsmessig mye». Blant konsekvensene var morgentrotthet, men kanskje aller verst: nærsynthet. For studenten Arild Sandal fra Lyngdal ble det plutselig vanskelig å sitte på bakerste rad. Brillen skulle derimot hjelpe han å beholde favoritt-plassen. Han forteller: «– Slik kunne jeg fortsatt småkline med dama mi». Psykologistudent Trond Ivar Nicolaisen kunne også fortelle om en krevende tid da han til slutt så seg nødt til å gå til anskaffelse av «neseptynt». «Da jeg gikk med brillene i flere uker uten å få positive tilbakemeldinger vurderte jeg å kjøpe nye». Han valgte likevel å beholde de 3000 kroner dyre «dobbel-monoklene».

Universitas, 08.03.2000

Historiske skråblikk av Åsne «Arvåken» Hansteen

Feminisme i 1993

For 30 år siden fantes det i Norge kun én kvinnelig filosof i fast stilling. Da Universitas snakket med hovedfagsstudent Cathrine Grøndahl ved filosofi i Oslo kunne hun fortelle om et fagmiljø dominert av menn, der feministisk filosofi ble sett på som sært. «– Jentene har ingen modeller», uttalte hun den gang. I Bergen fungerte feministiske leserikler for kvinner som en midlertidig løsning. En bergensstudent understreket at de ikke primært opprettet disse gruppene for å ekskludere menn. Konklusjonen hennes var likevel: «– Men det er faktisk noe annet å være kvinne i verden enn å være mann».

Universitas, 05.05.1993

- Universitas er en avis for og av studenter for lærestedene tilknyttet Studentskipnaden SIO.
- Universitas arbeider etter Vier varson-plakatens regler for god presseskikk.
- Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonell ansvar.

ILLUSTRASJON: ØYVIND HOVLAND

Vinterens studentprotester er et symptom på et Kina i krise

Over vinteren ble Kina herjet av de største studentprotestene i landet siden 1989. De blir de siste.

Studentprotester i Kina

Peder Nyeggen, journalist i Universitas

For 34 år siden marsjerte hundre tusen studenter gjennom Beijings gater under den kvalmende hete junisolen. I samlet tropp ut fra det frodige studentkvarteret messet de slagord mot Kommunistpartiets gamle herrer, i grå sleik og stive, krageløse dresser. «Du er kanskje god i kortspill, men du er ved å bli senil», sang de om den daværende presidenten Deng Xiaoping, som et stikk mot de kinesiske geriatrikernes favorittaktivitet – kortspill langs elven.

Studentene hadde fått nok av høy arbeidsledighet, inflasjon, korrupsjon og sensur. Hu Yaobang, partiets reformvennlige generalsekretær, var nettopp død, og fremtiden under Kommunistpartiet virket uvisst. På høyden, da demonstrasjonene hadde slått rot på Tiananmen-plassen – Den himmelske freds plass – nådde protestene én million kinesere, etter at unge arbeidere strømmet til. Mot slutten, da de nordkinesiske sommernetene var til å trosse, sang stu-

dentene fredssanger, fremførte skuespill og kamprop på plassen hele natten igjennom. Sangen lød frem til den røde solen gikk opp 4. juni 1989, og stridsvognene rullet gjennom portene.

Like over nyttår i år ble Kina igjen herjet av virkelig store studentprotester, for første gang siden 1989. Det som startet et lokalt opprør mot den katastrofale null-covid-politikken ble til landsdekkende protester der studenter fra over 80 universiteter tok til gatene med blanke, hvite ark i hånden, som et symbol på deres utviskede stemme. Kinas myndigheter er i dag på sitt mest repressive siden Maos tid – mer enn under Deng – men med millioner av mobilkameraer vendt mot seg viste undertrykkelse seg å bli langt vanskeligere.

Mens krisen på slutten av åttitallet ble etterfulgt av en økonomisk gullalder verden ikke har sett maken til, og mange kinesere, som i sin barndom hadde kjent fattigdommen og sulten bite, endte med

å elske partiets hånd tross dens knugende grep, kan det samme neppe sies å bli tilfelle i dag. De økonomiske utsiktene for studentene er snudd til å bli langt dystre enn i 1989. Sprekkene i det kinesiske systemet er i det hele større enn man kan få inntrykk av.

Etterdønningene av ettbarnspolitikken vil ifølge det medisinske tidsskriftet *The Lancet* føre til en halvering av den kinesiske befolkningen innen fire generasjoner. Kina er, tross den enorme velstandsveksten, fremdeles et utviklingsland – og det vil komme til å bli gammelt før det blir rikt. Den yngre generasjonens arbeid må understøtte et enormt antall pensjonister. Samtidig som omsorgsutgiftene stiger, vil skatteinntektene gradvis kollapse. For studentene vil Kinas titimersdager, seksdagersuker, og skarve fem fridager per år bli paret med enda høyere pensjonsalder. Drømmen om middelklasse

For mange kinesiske studenter forblir boligdrømmen nettopp dét – en drøm

forblir langt unna.

Tre år med null-covid-politikk har vist seg å være en katastrofal feilvurdering. Kostnaden ved å håndheve den strenge politikken har desimert de lokale forvaltningsbudsjettene, som til sammen har i underkant fem trillioner dollar i gjeld – tilsvarende fire millioner

oljefond, ifølge *South China Morning Post*. Studentene ser mot eroderende velferdstjenester og et lokalt helsesystem som allerede er tynnslitt. Sikkerhetsnett for det svært krevende arbeidslivet vil gradvis smuldre opp – for ikke å snakke om velferdskrisen hvis gjeldsboblen sprekker.

Til sist har landets byer verdens høyeste boligpriser justert for inntekt. Den eldre generasjonen kinesere, som har svært høye sparerater, har hatt få steder å putte pengene gjennom fire tiår med vekst. Et politisk kontrollert og lite gjennomsiktig finanssystem gjør at mange har valgt boligsektoren som sparegris for sin egen pensjon. Resultatet er skyhøye priser. Unge kinesere må betale langt mer enn folk i Oslo, men med mye lave lønn. For mange kinesiske studenter forblir boligdrømmen nettopp det – en drøm.

Kombinasjonen av de elendige økonomiske vilkårene for unge, med et statsapparat som beveger seg mot finansiell krise, kan på sikt utgjøre et eksistensielt problem for Kommunistpartiet. Finansielle kvaler vil også svekke mulighetene for kostbar represjon. I motsetning til 1989 er det ingen velstandsvekst å gjemme seg bak når resultatet av dårlig utformet, autokratisk økonomisk politikk kommer tilbake for å dømme levende og snart døde partisekretærer. Det er ingen av oss som er i besittelse av Prometheus' øyne, men jeg har likevel en spådom: Det blir neppe siste gang kinesiske studenter protesterer.

nyhetsredaktør: **Saga Eline Jonsson Hoff**
eline.jonsson.hoff@gmail.com 980 81 334

NYHET

Klart for rettsvitenskap på BI

Til høsten er det hele seks institusjoner som tilbyr fullverdig mastergrad i rettsvitenskap. Det skriver Advokatbladet tirsdag. Det var i 2021 Stortinget gikk inn for å myke opp den såkalte gradsforordningen ble myknet opp, og monopolet for å tilby fullverdig jussutdanning og profesjon i psykologi falt. Handelshøgskolen BI, Universitetet i Stavanger og Universitetet i Agder står nå klare til å tilby master i rettsvitenskap allerede til høsten. Dekan ved UiB Karl Harald Søvig er skeptisk til avgjørelsen, og er spent på om det går an å opprettholde seks solide fagmiljøer i Norge. *SEJH*

Borten Moe får kjeft

FOTO: Tobias Schildmann Mandt

Hvordan oppsummerer man halvannet år med Senterpartiets Ola Borten Moe som statsråd for forskning og høyere utdanning? For Universitas' del: en rekke pressehenvendelser. For Høyre-politiker Kari-Anne Jønnes: – Det preges mer av mistillit, og mer av lysten til å styre og markere seg, enn det å ta kunnskapsbaserte beslutninger, sier hun til nettavisen Khrono. Jønnes mener Borten Moe ikke lytter, men overstyrer sektoren. På ett og et halvt år har Borten Moe blant annet kastet styret i Forskningsrådet, og blitt erklært uønsket av Studentparlamentet ved UiO. *SEJH*

Røyker mye av og til

Unge menn røyker av og til mer enn noen gang, viser Folkehelseinstituttets (FHI) årlige kartlegging over tobakksvaner i befolkningen. Nær null prosent av unge voksne i alderen 16-24 år røyker daglig, mens andelen menn i tilsvarende aldersgruppe er det høyeste siden kartleggingen begynte i 1973, med 19 prosent. For kvinner er tallet 13 prosent. FHI-forsker Tord Finne Vedøy tror det handler om at av-og-til-røyking blir regnet som mer akseptabelt enn dagligrøyking. *SEJH*

AHO risikerer finansiering

Utviklingen gir grunn til bekymring, slår AHO-rektor Irene Alma Lønne fast. Regjeringens nye finansieringsmodell kan resultere i store kutt for universiteter og høyskoler som tilbyr utøvende kunst- og mediefag.

Utsynsmeldingen

tekst Anders Ihle Tovan og Saga Eline Jonsson Hoff
foto Tobias Schildmann Mandt

– Det er snakk om en halvering av finansieringen hvis dette tilbudet blir vedtatt. Det vil få direkte konsekvenser for fasilitetene våre studenter benytter seg av, sier Irene Alma Lønne, rektor ved Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo (AHO).

24. mars la forsknings- og høyere utdanningsminister Ola Borten Moe fram utsynsmeldingen om kompetansebehovene i høyere utdanning. Nå vil regjeringen at universiteter og høyskoler skal prioritere helsefag, IKT-fag og fagområder som bidrar til et grønt skifte.

I den sammenheng foreslås det et nytt finansieringssystem for høyere utdanning. Dagens system deler de ulike utdanningene inn i seks kategorier fra A–F, alt etter hvor høye kostnadene er.

Vil endre kategorier

Nå ønsker Borten Moe å halvere kostnadskategoriene og redusere de til tre kategorier, der 3 er den høyeste kostnadskategorien. Regjeringen mener de tidligere kategoriene er «grove gjennomsnitt» som ikke er nøyaktig tilpasset hver utdanning. Konsekvensen er at noen utdanninger ikke drives så effektivt som de kan, mens andre burde hatt et høyere kostnadsnivå, pekes det på.

De nye, foreslåtte kategoriene fordeles slik:

- Kategori 1: Utdanninger i humaniora, samfunnsfag og økonomisk-administrative fag
- Kategori 2: Realfag, teknologi, helse- og sosialfag, lærerutdanning og utøvende kunst- og mediefag
- Kategori 3: Lege, tannlege og dyrlege

Med det havner AHO i kategori 2. Det vil resultere i betraktelig lavere finansiering.

Formålet er ifølge regjeringen å satse mer på utdanninger det er behov for. Det får AHO-rektor Lønne til å reagere.

– Vi får et indirekte signal om at man ikke ønsker flere

Vi får et indirekte signal om at man ikke ønsker flere av studentene vi utdanner

Irene Alma Lønne, rektor ved AHO

av studentene vi utdanner. Det er et kjempeproblem, sier rektoren når Universitas møter henne på AHO.

Noen få etasjer under jobber studentene på høygir på et av skolens mange verksteder.

Drastiske endringer

Endringen kan få store konsekvenser for finansieringen av de fremtidige studentene, sa rektor ved Norges Musikkhøgskole Astrid Kvalbein, som nylig uttalte til Klassekampen at de er bekymret for en «nyttetenkningslogikk som toner ned hele humaniora- og kunstfeltet». Fra å være i de høyeste kategoriene, foreslås også musikkhøgskolen i en

lavere kategori.

Til NRK sa Borten Moe i mars at det norske samfunnet er i ferd med å gå tom for folk og kompetanse – ikke penger. Han mener imidlertid ikke at det nye finansieringssystemet vil føre til at utdanningsinstitusjonene får mindre støtte fra staten, men at rektorene og utdanningsinstitusjonene må ta mer ansvar selv og prioritere det som er viktigst. Det vil ifølge ham gi større grad av frihet til hver enkelt institusjon.

Stort behov

Tilbake på AHO ønsker Lønne et finansieringssystem for studieplassene som gjør det økonomisk mulig å styrke kvaliteten og utvide kapasiteten. Hun frykter at utdanningene på sikt vil bli svekket, og argumenterer for at arbeidsmarkedet har stort behov for utdanningene høyskolen tilbyr.

– Våre utdanninger er i høy grad med på å skape innovasjon og omstilling i samfunnet. På designlinjen har vi mange som jobber med forskjellige løsninger i flere sektorer, og innenfor arkitektur kan det handle om byutvikling

Man kan stille spørsmål til ambisjonene for kunstneriske og estetiske fag, og hva regjeringen tenker disse fagene kan bidra med

Markus Degermann, rektor ved Khio

og planlegging som ivaretar naturmangfoldet, reduserer klimagassutslipp og er sosialt bærekraftig, fortsetter hun.

AHO-rektoren viser blant annet til Frøya Thue og Frida van der Drift Breivik, to tidligere studenter ved høyskolen, som driver foretaket «Dypp». Selskapet startet som et masterprosjekt, og har nå ambisjoner om å utvikle nedbrytbare og spiselige emballaseløsninger av tare.

Dyre utdanninger

AHO tilbyr utdanninger innenfor arkitektur, design og landskapsarkitektur, og mottar i overkant av 200 000 i basisstøtte fra regjeringen per studieplass, som utgjør 60 prosent av totalsummen. Grunnen til de høye kostnadene er blant annet fasilitetene skolen tilbyr, ifølge Lønne.

– Vi har flere verksteder, og hver student har sin egen arbeidsplass. Vi har en veldig praktisk tilnærming til undervisningen, istedenfor kun forelesninger i et auditorium. Skolen har også flere eksterne samarbeidspartnere i næringslivet, som gjør at studentene kan jobbe tett på reelle problemstillinger.

– Borten Moe argumenterer for at de skal satse på det samfunnet trenger nå. Har du forståelse for det?

– Det forstår jeg godt. Selvfølgelig er det viktig å prioritere for eksempel helse. Allikevel er det en kortsiktig tankegang å si at man bare skal fokusere på én ting. Samfunnet trenger mye forskjellig, og vi ser og har sett i lang tid at våre studenter er etterspurt på arbeidsmarkedet, både i offentlig og privat sektor.

malvert

Bekymret. – Kortsiktig tankegang, sier AHO-rector Irene Alma Lønne om regjeringens forslag om å endre finansieringskategorier for kunstneriske og estetiske fag.

Utsynsmeldingen

- + I slutten av mars la regjeringen frem Utsynsmeldingen, en stortingsmelding om kompetansebehovet i høyere utdanning.
- + Det skal satses mer på helse, utdanninger som bidrar til det grønne skiftet, og IKT.
- + Regjeringen foreslår å endre finansieringskategoriene for utdanning, fra seks til tre.
- + Kunstneriske og estetiske fag frykter nå at de får mindre penger.

– **Ambisjonene er en politisk beslutning**
Også utdanningene ved Kunsthøgskolen (Khio) vil falle til finansieringskategori 2 i forslaget. Rektor Markus Degerman jobber nå med et høringsinnspill til utsynsmeldingen.
– Man kan stille spørsmål til ambisjonene for kunstneriske og estetiske fag, og hva regjeringen tenker disse fagene kan bidra med. Vi som driver med dette, vet det, men meldingen gir tvetydige signaler, sier han på telefon til Universitas.
Interessen for høyere utdanning innen kunst og estetiske fag har økt med 280 prosent siden 1999. Kandidater fra humanistiske og kunstneriske fag har lavest sysselsetting. Sam-

tidig plasseres fagene i en lavere finansieringskategori.

– Det er interessant at utsynsmeldingen samtidig sier at samfunnsutviklingen trues av økende ulikhet og ekstremisme og at humanistiske og samfunnsvitenskapelige fag har en spesiell rolle i arbeidet med samfunnsutfordringer som trusler mot demokratiet, bærekraft, migrasjon, likestilling og mangfold.

– Her nevnes imidlertid ikke kunst og estetiske fag, noe som man kan si er bemerkelsesverdig.

Med dette som bakgrunn kan det nevnes om dimensjonering, finansiering og samfunnsoppdrag for kunstneriske utdanninger

oppfattes som at det ikke finnes en ambisjon for kultur.

– For oss som jobber med høyere kunstnerisk utdanning er det selvsagt at Norge som nasjon skal ha en framstående kulturproduksjon. I hvilken grad Norge skal ha ambisjoner for kunstneriske og estetiske fag er en politisk beslutning, og bør derfor også i høyere grad synliggjøres.

FLYTURER, STABSMØTER OG TURER TIL BRÜSSEL:

Men hvor ofte møter de

Tilrettelegger: Christen Krogh, rektor ved Oslomet, mener at hans viktigste rolle er å sørge for at universitetet er til nytte for samfunnet.

Til stede: – Universitetsledelsen skal treffe studentene mye, og det vil jeg mene at jeg gjør, sier Svein Stølen til Universitas.

Til sammen er de øverste leder for nesten 50.000 studenter. Likevel møtte de studentene under tjue ganger i fjor. Hva gjør egentlig rektorene?

Universitetsledelse

tekst Knut Egil Aure Nilsen og Vilhelm O. Bjørgul
foto Tobias Schildman Mandt

Den ene har 92 møter med ledelsen, den andre har 27. En av dem har 34 reiser med fly, motparten har kun 4. En av dem har 17 møter direkte knyttet til studentene, mens den andre har 10 – i løpet av et helt år.

Universitas har fått innsyn i kalenderne til Svein Stølen og Christen Krogh, rektorer ved henholdsvis Universitetet i Oslo (UiO) og Oslomet. Stølen er leder for Norges eldste universitet, med 7000 ansatte og 25.000 studenter. Krogh leder det andre universitetet i hovedstaden, som har omtrent 22.000 studenter og 2500 ansatte. Sammenlagt er de de øverste sjefene for omtrent 61 prosent av Oslos studentmasse.

Kalenderene viser både store forskjeller og noen likheter i hva de øverste lederne ved de to universitetene i Oslo gjør på daglig basis. Tallene for Stølen gjelder for

hele 2022, mens Kroghs kalenderoppføringer gjelder fra mars 2022 – da han tiltrådte som rektor ved Oslomet.

– En rektors viktigste rolle er å sørge for at universitetet oppfyller det et universitet skal gjøre, og det er utdanning, forskning og det å være til verdi for samfunnet, sier Oslomet-rector Krogh når Universitas møter han på Pilestredet campus.

– Det kan man gjøre ved å jobbe regionalt, nasjonalt og internasjonalt, utdyper Krogh.

På Blindern har rektor Svein Stølen et mindre prosaisk syn på sin rolle.

– Jeg er først og fremst styreleder, det er en kjempeviktig rolle for en rektor. Samtidig er jeg ansvarlig for rektoratet og har personalansvar for universitetsdirektøren, sier Stølen.

Store forskjeller i flyreiser

Da Universitas møter Stølen i niende etasje på Lucy Smiths hus på Blindern, har han nettopp kommet tilbake fra Berkeley i California. Det var langt fra årets første flyreise. I fjor hadde han hele 34 flyreiser. Til sammenligning hadde Krogh bare fire flyreiser fra mars til desember i 2022. Stølen forklarer dette med at rollen hans krever mye reising.

– Det ligger blant annet i rektorinstruksjonen at jeg skal holde kontakten med resten av samfunnet. Samtidig gjennomfører jeg en

2022, og slik har tre måneder mindre med reising.

– Jaja, sånn er det. Noen er mer opptatt av miljø, sier Krogh, før han utdyper:

– I mitt første år har jeg vært mest opptatt av å jobbe i områdene som er nær universitetet. Samtidig har jeg deltatt på møter via Teams, noe som ellers ville krevd reising, forteller Krogh.

– Så forskjellen skyldes ikke bare at dere ved Oslomet er mer opptatt av miljø?

– Vi er nok litt mer opptatt av det, og så reiser vi ikke bare for å

så har vi utviklet den til en av Europas største forskningspolitiske aktører, sier Stølen.

Rektoren understreker at det ikke er noen interessekonflikter mellom rollene på Blindern og i Brussel.

Få møter med studentene

De to rektorenes kalender viser at Stølen har 17 oppføringer direkte knyttet til studenter eller studentdemokrati. Krogh har 10 lignende oppføringer – i løpet av et helt kalenderår. Til sammenligning hadde Stølen 61 oppføringer direkte knyttet til pressesaker og 39 dekanmøter. Krogh står oppført med 27 møter med ledelsen og 34 oppføringer knyttet til transport.

Begge sår riktignok tvil om tallene og mener at de møter studentene svært ofte utover det som er direkte oppføringer i kalenderen.

– Jeg tror man må skille mellom rektor og rektoratet. Universitetsledelsen skal treffe studentene mye, og det vil jeg mene at jeg gjør. Samtidig ligger det mye på Bjørn (Stensaker, viserektor for utdanning, journ.anm.), sier Stølen.

– Når jeg har forskningspolitiske møter så er representanter for studentene med. Når vi har livsvitenskapskonferanse så er studentene med, og når vi åpner Circle U så er studentene der med sine

Jaja, sånn er det. Noen er mer opptatt av miljø

Christen Krogh, rektor ved Oslomet

del reiser fordi Universitets- og høyskolerådet spør meg om det, utdyper han.

UiO-rektoren mener en del av reisene hans må gjennomføres med fly. Det gjelder blant annet møter i Brussel – som del av hans rolle som styreleder i The Guild.

Tilbake i Pilestredet har Krogh et annet syn på rektors reisevirksomhet. Det er likevel sånn at Krogh ikke tiltrådte før i mars

reise. Jeg tror neppe jeg hadde hatt 34 flyreiser uansett.

Stølen understreker på sin side at han i tillegg til å være rektor ved UiO også er styreleder i The Guild, en samling europeiske forskningsuniversiteter med base i Brussel.

– Vi har alltid vært tydelige på at UiO er et europeisk universitet, og vi er interessert i å se ut mot verden. The Guild kom som en baby til meg da jeg ble rektor,

e studentene?

egne organisasjoner, utdyper UiO-rektoren.

På Oslomet fremhever rektor Krogh at studentene er representert i universitetets ledermøte og at han dermed møter studentparlamentets leder og hører studentenes perspektiv hver eneste uke. Krogh mener han dermed treffer representanter fra studentdemokratiet langt oftere enn det kalenderen viser.

– Jeg tror nok det blir en analyse av oppføringer av kalenderen mer enn noe annet, svarer Krogh på spørsmål om hans 10 oppførte møter med studentene.

– Synes du selv at det er nok arenaer hvor du treffer studentene?

– Vi jobber mye med studentene, nettopp fordi studentene er selve kjernen på universitetet. Jeg er samtidig opptatt av at studentene skal være representert ved alle de viktige punktene på universitetet, utdyper Krogh, og legger til:

– Jeg kommer nå rett fra et møte med Studentparlamentets arbeidsutvalg.

Om dialogen med studentdemokratiet sier Krogh at han opplever den som veldig god.

– Jeg opplever studentene som veldig konstruktive og kompetente. De er opptatt av det studenter skal være opptatt av, nemlig god utdanning og nasjonal studentpolitikk.

– Lenge siden jeg var student

Både Stølen og Krogh mener at rektoren skal være universitetets øverste representant. Men har

de øverste lederne for universitetet egentlig et inntrykk av hvordan det er å være student i dag?

– Jeg snakker i hvert fall med studentene om det. Men det er klart at det er lenge siden jeg var student, så jeg er helt avhengig av å få den informasjonen fra andre, svarer Krogh.

Oslomet-rektoren legger samtidig til at han ønsker å være på studentenes lag.

– Grunnen til at jeg har alle disse møtepunktene med studentene er jo at jeg ønsker å gjøre det beste for Oslomet sine studenter og ansatte.

På Blindern er Stølen klokkeklar på at det å fremme Universitetet i Oslo utad, på mange

måter er det samme som å fremme studentenes sak.

– Det er jo sammenfallende. Universitetet i Oslo er et universitet, og uten studenter er det ikke noe universitet.

Stølen understreker likevel at til tross for at han har tilbragt store deler av livet sitt på Blindern, så er ting annerledes i dag.

– Jeg har passert 60, så det er klart at ting er veldig forskjellig i dag fra da jeg var ung. Derfor er det så viktig at vi hører på studentene.

universitas@universitas.no

Jeg har passert 60, så det er klart at ting er veldig forskjellig i dag fra da jeg var ung

Svein Stølen, rektor ved Universitetet i Oslo

KALENDER 2022	STØLEN	KROGH
Møter med ledelse/stab	96	27
oppføringer direkte knyttet til pressesaker	61	>5
Medarbeidersamtaler	31	0
Flyreiser i perioden	34	4
oppføringer merket reisetid/transport	118	34
oppføringer direkte knyttet til studenter eller studentdemokratiet	17	10
Møter med utenlandske ambassadører eller møter på ambassader	11	1
Styremøter og oppføringer knyttet til styremøter	52	13
Rektoratmøter	53	0
Dekanmøter	39	0
Møter med The Guild	47	0
Møter med Borten Moe og/eller KD	4	3

Bli med på Vårrusken

Vårrusken er Oslo kommunes store ryddedugnad. Over 100 000 er med årlig.

Ved å rydde søppel vil du bidra til en triveligere by for alle, og gi dyrene i byen bedre levevilkår.

Rusken leverer ryddeutstyr direkte til alle påmeldte.

Søppelet hentes ved å melde det inn på Bymelding.no

www.rusken.no
for påmelding

Høy prioritet: Den siste tiden har flere studenter fått tilsendt bilder av en erigert penis på UiO. Universitetet varsler politianmeldelse.

Etterlyser dickpick-avsender

13 studenter har sendt inn varsel etter å ha fått tilsendt dickpicks. Om avsenderen blir dømt, venter bot eller fengsel, ifølge advokat.

Seksuell trakassering

tekst Anders Ihle Tovan og Saga Eline Jonsson Hoff

foto Tobias Schildmann Mandt

– Fra vårt perspektiv er det veldig alvorlig. Det er nulltoleranse for den type oppførsel, sier leder av Studentutvalget ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet (SVSU) Hugin Dyre Jacobsen om dickpicksene som er blitt sendt rundt på Universitetet i Oslo (UiO) den siste tiden.

UiO har fått inn totalt 13 varsler gjennom Sifra-systemet, UiOs varslingssystem, fra studenter som er blitt tilsendt bilder av en erigert penis, opplyser universitetet Universitas.

– Ble helt satt ut

Det var i slutten av mars Universitas kunne melde at historiestudenten Kamilla Svendsen hadde fått tilsendt et dickpick gjennom iPhone sin delingstjeneste Airdrop. Universitas har vært i kontakt med andre som også har fått tilsendt bilder av en erigert penis.

Svendsen opplevde å få et bilde på hele PC-skjermen idet hun satt og jobbet med bacheloroppgaven. Avsenderen var merket som «iPhone».

– Jeg ble helt satt ut. Det var virkelig ikke det jeg forventet. Heldigvis satt det ikke noen ved siden av meg, sa Svendsen da Universitas møtte henne ved åstedet på Georg Sverdrups hus på Blindern.

For at Airdrop-funksjonen skal fungere, må avsenderen være innenfor om lag ti meter, ifølge Apple. Dermed satt vedkommende trolig i nærheten av Svendsen i

det bildet ble sendt.

Delingen av bildene har vært et problem i godt over en måned. Det første tilfellet ble oppdaget på lesesalen på Harald Schjelderups hus, og har senere spredd seg til flere av byggene. Universitetet har enda ikke lyktes med å finne avsenderen.

Vil anmeldes

«Psykologisk institutt er varslet og er i gang med å nøste opp i saken.

Jeg ble helt satt ut. Det var virkelig ikke det jeg forventet

Kamilla Svendsen, historiestudent

UiO jobber også med saken sentralt, og IT-avdelingen undersøker om avsender kan spores opp digitalt. Det er snakk om politianmeldelser, og de rammede studentene er bedt om å møte i forhør», skrev

SVSU i en e-post til Universitas i slutten av mars.

Saken fikk raskt høy prioritet, da det er nulltoleranse for seksuell trakassering ved universitetet. Jacobsen oppfordrer stadig folk til

å melde fra til Sifra-systemet hvis nye tilfeller dukker opp.

– Vi oppmuntrer alle som opplever noe de selv tror bare de har opplevd, at de melder fra. Det er lavterskel og anbefales til alle studenter, sier han.

Han bekrefter at UiO fremdeles snakker om en politianmeldelse, men har ingen ytterligere informasjon om hvem avsenderen kan være.

– Etter all sannsynlighet er det kanskje en mann?

– Det har jeg ikke noe informasjon om, men alle kan gjøre sin egen antakelse.

Kan få bot eller fengsel

Hvis UiO får tak i avsenderen og anmelder vedkommende, er det nærliggende at politiet vil opprette en sak om «seksuelt krenkende atferd offentlig eller uten samtykke», i tråd med straffeloven. Det opplyser advokat Maren Larsen Borgan i Elden advokatfirma i en e-post til Universitas.

Det kan straffes med bot eller fengsel inntil ett år.

«Hva vedkommende kan for-

vente i straff, dersom hen blir dømt, beror på en konkret vurdering. Utgangspunktet er bot, og den øvre strafferammen er fengsel i ett år», skriver Borgan og legger til at dersom det er såkalt første gangs overtredelse, vil hen trolig få en bot for forholdet.

Vil bli anmeldt

UiO jobber fremdeles med saken, men har ingen ytterligere kommentarer nå. Universitetsdirektør Arne Benjaminsen bekrefter at forholdet blir anmeldt.

universitas@universitas.no

Advokat i Elden Advokatfirma Maren Larsen Borgan. Foto: Privat

Tilbake til trommesirkelen

notis: tekst For aktive i studentforeninger og tilsvarende fins det en haug av regler å forholde seg til: vedtekter, formålsparagrafer, universitetets retningslinjer for nyting av alkohol på campus, og mer. Nå skal man altså måtte respektere stolfordelingen i seminar- og møterommene også? Jeg har et radikalt forslag til løsning: vi tar en helomvending tilbake til det beryktede 70-tallet, og alle må sitte på gulvet. **HN**

Duell vil avgjøre NSO-valget

Norges nye studentleder? Oline Sæther er innstilt som leder av Norsk Studentorganisasjon, men skal først i en lederduell med motkandidaten. – Det setter jeg stor pris på, sier hun.

Oline Sæther foreslås som ny leder av NSO. Motkandidaten varsler benking.

NSO-valg

tekst Saga Eline Jonsson Hoff
foto Tobias Schildmann Mandt

Oline Sæther foreslås som ny leder av Norsk Studentorganisasjon (NSO). Det ble klart etter at valgkomiteen kom med sin innstilling tirsdag, før studentorganisasjonens landsmøte går av stabelen til helgen.

– Det er stor stas å bli innstilt og at valgkomiteen kan se for seg meg i rollen. Jeg er veldig motivert og gleder meg til landsmøtet. Det er der alt avgjøres, og jeg tar ingenting for gitt ennå.

Da takker Maika Marie Godal Dam for seg som leder og gir klubba videre. I tillegg til Sæther stiller Karl Magnus Nyeng, leder av Studentparla-

mentet ved Oslomet, til valg som leder. Sæther trer selv snart av som leder av Studentparlamentet ved UiO.

«I sin rolle som leder av Studentparlamentet ved UiO har Oline utvist imponerende politisk teft og gjort en god profil i media», skriver valgkomiteen, ledet av tidligere NSO-leder Tuva Todnem Lund, i en pressemelding.

Ole-Markus Simonsen er innstilt til nestleder, Elida Linnea Slettum er innstilt til fag- og læringsmiljøpolitisk ansvarlig og Jens Bartnes er innstilt til internasjonalt ansvarlig. Ingen er innstilt til hverken fag- og forskningspolitisk ansvarlig eller velferds- og likestillingspolitisk ansvarlig.

Skal benke
Motkandidat Karl Magnus Nyeng

kommer til å benke, altså opprettholde sitt kandidatur og forsøke å bli leder, opplyser han i en SMS til Universitas. Dermed er det ventet en lederduell mellom Nyeng og Sæther.

Han fikk tilbud om en annen innstilling, men takket nei.

«Jeg ønsker ellers å gratulere de innstilte og takke alle kandidater som gjør seg tilgjengelig for organisasjonen», skriver Nyeng og legger til at han ser frem til landsmøtet og gleder seg til videre lederduell.

Valget av hvem som blir den neste NSO-lederen avgjøres lørdag. Oline Sæther ønsker også en lederduell velkommen:

– Det setter jeg pris på. Det er landsmøtet som skal velge arbeidsutvalget og leder, og da er det opp til dem, avslutter Sæther.

universitas@universitas.no

– Få litt etterlengtede D-vitaminer

Det har vært en kald og rufsete start på våren i Oslo, men nå kommer finværet.

Værmelding

tekst Saga Eline Jonsson Hoff

Eksamensperioden er oftest synonymt med intravenøs kaffe og store skippertak, men også et sikkert vårtegn. Denne uken er været noe grått, men nå kommer det et værskifte, opplyser Aslaug Skålevik Valved, vakthavende statsmeteorolog ved Meteorologisk institutt.

– Nå er det et lavtrykk over Storbritannia som vil gå sørøstover. Det

fører til skyet vær og regn denne uken. Søndag henger det fremdeles igjen skyer, og en og annen regndråpe.

Men fra mandagen henger sola over Oslo by, og trøtte studenters nakker kan endelig få litt sol.

– Fra mandag bygger det seg et høytrykk over sør-Norge. Da blir det mye sol i Oslo. Det er litt høye skyer i prognosene våre, altså skinner solen kanskje gjennom selv om det er skyet på mandag. Når vi kommer til onsdag og torsdag, er det stor sol i varselet, sier Valved.

Det meldes om opptil 20 grader, med et høydepunkt på torsdagen.

– Det er nesten sommer, men det er i hvert fall vår.

Fra nå vil sola bare varme mer, og vi går mot varmere tider og det vil

bli grønnere og grønnere.

– Så nå kan vi pakke bort vinterdyna?

– Forhåpentligvis.

Pass på tørt gress

Når solen er gratis og strømmen dyr, trekkes det raskt ut i parken. Valved oppfordrer studentene å opptre varsomt med grilling i parker, da mye sol og opphold gir fare for gress- og lyngbrannfare.

– Det er ikke farevarsel ennå, men det kan godt hende at faren vil øke utover neste uke.

Men før den tid:

– Jeg oppfordrer studentene til å gå ut og få litt etterlengtede D-vitaminer.

universitas@universitas.no

Tilbudsguiden

AVIS

MORGENBLADET

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

Kontakt oss:
abo@morgenbladet.no
23 36 05 00

www.morgenbladet.no

Da Dagsavisen

Få 50 % studentrabatt på Dagsavisen!

Bestill her:
www.abonnement.dagsavisen.no/student

dagsavisen@mediacconnect.no
Tlf: 22 99 80 00
www.dagsavisen.no

Finansavisen

Gratis tilgang til Finansavisen
Ordinær pris: Fra 3345,- for et år

Logg inn
med din studentmail

fa.no

FLYTTING/LAGERPLASS

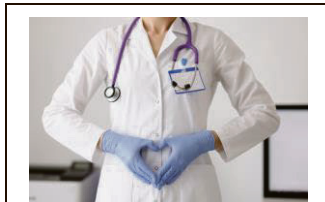

Trangt i hybelen?

La Wanda passe på ting du ikke trenger akkurat nå. Vi henter, lagrer og returnerer, for kun 15kr per eske/mnd. Henting fra kr 0.

wanda.space

GYNEKOLOG

Majorstua kvinneklinikk

Gynekologisk undersøkelse og celleprøve
Studentpris kr. 950,-

Gynekolog sentralt på Majorstuen. Du får raskt time hos gynekolog, og du trenger ikke henvisning. Enkel timebestilling på nett og ingen ekstra gebyr for timer på kveld og i helger.

Velkommen til en hyggelig og profesjonell time.

Bestill time på
majorstuaqvinneklinikk.no

KINO

STUDENTBOLIG

TILBUDSGUIDEN

-
GODE TILBUD
FOR
STUDENTER
I OSLO

TILBUDSGUIDEN

FOR
STUDENTER
I
OSLO

LYD- OG LYSUTLEIE

10% studentrabatt på leie av lyd- og lysprodukter fra 123lyd.no

DJ til ditt studentparty/samling fra djb.no

Spesialydde løsninger som passer ditt budsjett.

DJ Booking Norge AS
Hasleveien 28A, 0571 Oslo

djb@djb.no
Tlf: 90 53 29 29
DJ og artister: www.djb.no
Lyd og lys: www.123lyd.no

UTENRIKS

utenriksredaktør: **Elisabeth Berg Ødegaard**
elisbodegaard@gmail.com 481 01 245

FRA UNG

I **Lulas fotspor**: Fem år etter Pedro Tenan møtte opp i fagforeningsbygningen for første gang for å være sammen med Lula og hans tilhengere, har han blitt en kjent figur her.

REPORTASJEREISE – UNIVERSITAS I BRASIL

SOFAVELGER TIL
UNGDOMSPOLITIKER

Brasiliansk politikk

tekst Elisabeth Ødegaard og Tord Dyrkorn
foto Charlotte Førde Skomsøy

Lula da Silva er nettopp blitt president i Brasil for tredje gang. Universitas møter ungdomspolitikeren Pedro Tenan (23) i fagforeningsbygningen der Lula slo seg opp politisk. Han forteller at Brasils nye president endret livet hans.

Året er 2018 og det er vår i den brasilianske forstaden São Bernardo. En observante nabo kan se en 18 år gammel gutt ved navn Pedro Tenan gå med bestemte skritt oppover gaten. På ørene har han brasiliansk punkmusikk.

Han har ikke fulgt særlig med på politikk tidligere. Men nå har det skjedd noe spesielt i Brasils politiske landskap. Den tidligere presidenten Lula da Silva (ofte kjent som kun «Lula») er blitt dømt til 12 års fengsel for korrupsjon av den kontroversielle dommeren Sergio Moro.

Nyheten rokker ved den grunnleggende rettferdighetssansen til den unge brasilianeren. Derfor er han nå på vei til den lokale fagforeningen, der Lula i sin tid slo seg opp politisk som fagforeningsleder. Hit har Lula dratt for å tilbringe noen dager med sine tilhengere, før han til slutt reiser frivillig for å sone fengselsstraffen sin.

Flere tusen av Lulas støttespillere har samlet seg utenfor bygget. Pedro sniker seg inn i folkemengden, uten en anelse om at dette

øyeblikket endrer retningen i livet hans. Og fører til at han nå ikke lenger snakker med sin egen far.

Fagforening < Lula-museum

Når Universitas møter Pedro fem år senere, er han blitt 23 år. Han står utenfor den samme fagforeningen, ikledd en rød t-skjorte med logoen til Partido dos Trabalhadores (Arbeiderpartiet) – Lulas

Å få Bolsonaro som president ødela meg

Pedro Tenan (23), ungdomspolitiker for Brasils arbeiderparti

parti – og tar seg en sigarett.

Takket være Lulas fengsling, gikk Pedro fra sofavelger, til politiker på et par uker. Han startet på jusstudier, og er nå blitt et aktivt medlem i Arbeiderpartiets ungdomsparti.

Pedro får straks øye på oss, stumper sigaretten og viser oss inn i bygget. For en utenforstående er det uklart om dette er en fagforening eller et Lula-museum. Det henger plakater, flagg og bil-

der av Lula overalt. Lula-merch er å få kjøpt i kiosken, og i midten av bygget henger det et stort flagg av ham, med sitatet: «De vil aldri klare å stoppe våren».

– Det er fra den historiske talen Lula holdt for folkemengden utenfor fagforeningen, før han ble fengslet 7. april 2018, forklarer Pedro.

Samlingen i og rundt fagforeningen nådde et klimaks da Lula holdt sin nå historiske tale rett før han ble fengslet. Spesielt et øyeblikk i talen rørte 18 år gamle Pedro dypt:

«De mektige kan drepe én, to eller tre roser, men de vil aldri kunne stoppe våren fra å komme. Og vår kamp er en søken etter våren.»

– Da han var ferdig med talen, gråt jeg masse, innrømmer Pedro, noe pinlig berørt.

Pedro fører oss opp til andre etasje, til en stor sal med en scene i midten.

– Her fortalte folk meg historier om hvordan Lula hadde hjulpet dem. Mennesker som sultet, og som fikk bedre livskvalitet da

Politikk i Brasil:

- + Lula da Silva (Lula) var Brasils president fra 2003 til 2010, og representerte Partido dos Trabalhadores (Arbeiderpartiet), som han selv grunnla.
- + Han ble dømt for korrupsjon og hvitvasking av penger i 2017 og satt fengslet i halvannet år.
- + Høyreorienterte Jair Bolsonaro ble Brasils president i 2018.
- + Bolsonaro lovet å rydde opp i korrupsjon blant den politiske eliten. Valgplattformen inkluderte motstand mot likekjønnet ekteskap, abort og sekularisme.
- + Dommen mot Lula ble opphevet i mars 2021 etter at FN fant at rettssaken hadde vært partisk, og han ble frigjort fra fengsel.
- + I oktober 2022 slo Lula ut Bolsonaro i valget, og ble president på ny.
- + Etter at Lula ble gjenvalgt brøt det ut opptøyer i landet. Bolsonarotilhengere stormet Kongressen og omringet presidentpalasset.
- + Myndighetene fikk raskt kontroll og fengslet de delaktige.

Lula er fri: Til høyre for inngangen til fagforeningsbygningen henger broderier, plakater og bilder til ære for Lula da Silva. Til venstre, en kiosk med merch. Overalt kan man se slagordet «Lula livre» (Lula er fri).

Lula var president. Da følte jeg at jeg hørte til i denne bevegelsen, sier Pedro.

Det er ikke rart at det var nettopp Lulas fattigdomspolitikktilhengerne snakket høyt om. I sin første presidentperiode innførte Lula mange velferdstiltak. Kanskje mest kjent er programmet Fome Zero (null sult), ettersom andelen underernærte barn i Brasil falt med 46 prosent etter reformen.

Lula blir frikjent

580 dager etter Lulas fengsling ble den tidligere presidenten løslatt. FNs menneskerettighetskommissjon gransket rettsprosessen, og fant ut at rettsaken brøt med Lulas rett til å bli dømt av en upartisk nemnd.

I 2021 bestemte Brasils øverste føderale domstol seg derfor for å oppheve dommen mot Lula. Og kanskje enda viktigere for støttespillerne: Han kunne nå stille til valg igjen.

Det første stedet Lula besøkte som fri mann var fagforeningen i São Bernardo. Pedro var nå en aktiv del av arbeiderbevegelsen, og møtte selvfølgelig opp for å se sitt politiske idol. Folk spilte musikk i gatene om at morgendagen vil bli en bedre dag.

– Fikk du møte ham?

– Jeg ga ham et håndtrykk, og fikk en klem. Det var et veldig fint øyeblikk, minnes han og fortsetter.

– Det føltes som en stor byrde

var tatt av skuldrene mine.

Det er nemlig en annen politisk skikkelse av betydning i Brasil: Jair Bolsonaro, en pensjonert militær-offiser som stilte til presidentvalg i 2018, og vant på en plattform som omfattet motstand mot likekjønnet ekteskap, sekularisme og selvbestemt abort.

Dommeren som dømte Lula til fengsel, ble senere minister i Bolsonaros regjering, noe Pedro peker på som bevis for at rettsaken mot Lula var urettferdig.

Mange av Bolsonaros støttespillere var misfornøyde med den tidligere regjeringen og så en mulighet til å endre status quo. Andre støttet hans høyreorienterte politikk og ønsket å se økonomisk oppgang og reduksjon i kriminalitet.

– Å få Bolsonaro som president ødela meg, sier Pedro.

Han tar en liten pause før han fortsetter.

– Mentalt er det veldig vanskelig å ha en president som forsvarer det tidligere militærdiktaturet. Han kunne ha gjennomført et militærkupp når som helst. Jeg var også redd for at han skulle stenge fagforeningene, og jakte ned medlemmer av partiet mitt.

Dagen da Lula ble løslatt fra fengselet, var en lenge etterlengtet opptur for Pedros politiske bevegelse.

Lulas politiske comeback

Og flere oppturer skulle det bli. I fjor vinter gjennomførte Lula ifølge Time Magazine «århundrets politiske comeback», og ble Brasils president atter en gang. Han slo Bolsonaro knapt med 50,9 prosent av stemmene.

– Folk drakk øl, danset og ropte

Folk drakk øl, danset og ropte Lulas navn i gatene

Pedro Tenan (23), om dagen da Lula vant presidentvalget i fjor høst

Lulas navn i gatene, forteller Pedro om dagen da valgresultatene ble offentliggjort.

Han dro inn til byen med venner da de hørte at det var en stor fest på São Paulos hovedgate, med Lula som æresgjest.

– Jeg må innrømme at jeg var litt full, og det var kaos rundt meg. Men jeg hørte Lula snakke, og jeg var lykkelig.

– Ble det en sen kveld på deg og gjengen?

– Ikke så sent, seks på morgenen kanskje.

Polarisering

8. januar i år – rett etter innsettelsen av Lula som president – stormet tusenvis av Bolsonaros tilhengere kongressbygningen, presidentpalasset og høyesterett i hovedstaden Brasilia. Selv om myndighetene raskt fikk kontroll, vitner stormingen om fortsatt dyp splittelse mellom Bolsonaro- og Lula-tilhengere i Brasil.

Pedro er usikker på hvorvidt han i det hele tatt kunne vært venn med en Bolsonaro-tilhenger, og sier et slikt vennskap bare kunne fungert på et overfladisk nivå.

– Men kunne du vært venn med en av Bolsonaro-tilhengerne som

stormet byggene i Brasilia, for eksempel?

– Nei, det tror jeg ikke, svarer han raskt.

Det er tydelig at polarisering er et sårt tema. Han bor hjemme hos foreldrene sine, men forteller at han såvidt snakker med sin egen far som er Bolsonaro-tilhenger. Moren derimot er delvis støttende, hun ønsker at barna skal utvikle egne politiske ideer, selv om hun personlig ikke støtter Lula.

Det er mange i Brasils arbeiderklasse som støtter Bolsonaro. Pedro mener Lulas fengsling kan

ha skadet det offentlige bildet av Arbeiderpartiet.

– Hvis man ikke forstår noe om juss, er det ganske vanskelig å forstå at noen kan bli arrestert, men fortsatt være uskyldig, forteller jussstudenten.

Videre peker han på manglende utdanning som et problem i landet, og trekker frem lite kunnskap om det tidligere militærdiktaturet i Brasil som eksempel.

– Jeg hørte noen Bolsonaro-tilhengere si at ting var bedre under diktaturet, og at det ikke var et ekte diktatur.

– Hva er planen for å vinne Bolsonaro-velgerne til deres side?

– Å vise at vi ikke er de tingene Bolsonaro mener vi er. Det er å ha en regjering som hører på alle, selv de som kritiserer oss. Og vi må investere i utdanning, legger han til.

Happy hour?

Vi flytter oss nedover i bygget for å prate mer. Pedro treffer på mange han kjenner i fagbevegelsen, og alle skal hilse på med smil, blunk og kanskje en klem.

Han møter kompisen Douglas Moira Ferreira fra ungdomspartiet, som inviterer til lunsj med en kollega – og det er en selvfølge at vi skal være med. Vi setter oss ned på en restaurant et par kvartaler unna, og her bestiller kompisen mat og øl til hele bordet.

På spørsmål om det er vanlig i Brasil å drikke øl i arbeidstiden

Lunsj og lager: – Vi må forberede leveren til karnevalet neste uke, svarer Pedro da Universitas' journalister peker på bøtta med øl som umiddelbart blir bestilt til bordet.

bryter spisefølget vårt ut i latter.

– Vi må forberede leveren til karnevalet neste uke, svarer Pedro lurt.

Pedro og Douglas snakker engasjert om tariff og fagorganisering for dagens unge i Brasil.

– De aller fleste jobber i den uformelle sektoren, og er ikke fagorganiserte, forteller Douglas.

De unges kamp

Vi setter oss ned foran kiosken med Lula-merch. Pedro sliter med å svare på hva han misliker med Lula. Samtidig har han klare meninger om hvordan ungdomspartiet skiller seg positivt ut fra «voksenpartiet».

Han forteller at ungdomspartiet har dyttet frem nye saker, som

ytte oss utover «ungdommelige saker». Vi vil også debattere økonomi, helse og utdanning, men ofte får vi ikke den tilliten.

Han mener de unge i partiet er klare til å ta disse politiske sakene i egne hender.

– Det er litt vanskelig for de gamle å akseptere det. Men de vil ikke være her for alltid, sier han.

De aller fleste unge i Brasil jobber i den uformelle sektoren, og er ikke fagorganiserte

Douglas Moira Ferreira,

Pedros kompis fra ungdomspartiet

Han bruker Uber som eksempel, og problematiserer mangelen på rettigheter og gode lønnsvilkår, som han mener skyldes den manglende fagorganiseringen i bransjen.

Etter lunsj sier vi farvel til Douglas og kollegaen hans, mens Pedro tar oss med tilbake til der hans politiske liv startet, nemlig fagforeningen.

kvinne- og LHBTQ+-rettigheter.

– Hva synes de eldre i partiet om det?

– De har akseptert det, og mange omfavnet det til og med. Men det er kanskje viktigere for vår generasjon enn for den eldre generasjonen, forteller han.

Når Pedro og kollegaene i ungdomspartiene møter «de store gutta» på partikonferanser og lignende, er det likevel en ting ungdommen ønsker seg litt ekstra.

– Rom, rett og slett rom til å

L for Lula

Vi må etter hvert dra, og Pedro slår følge ut av bygget. En kvinne kjører forbi og tuter på Pedro mens hun former en L med fingrene. Tegnet har blitt et symbol for støtte til Lula.

Det kan virke som at fremtiden er lys for Pedro og arbeiderbevegelsen i Brasil. Lula har nettopp vunnet valget etter «tidens politiske comeback», og Bolsonaro står overfor flere etterforskninger i Brasil etter at tilhengerne hans stormet kongressen. Samtidig, når vi forlater Pedro vet vi at han er på vei til et middagsbord der stillheten rår mellom far og sønn – i et land der nesten halvparten fortsatt stemte på Bolsonaro.

universitas@universitas.no

Politisk startskudd: Lula da Silva har vært medlem av fagforeningen Sindicato dos Metalúrgicos do ABC (ABC metallarbeiderforbund) i São Bernardo siden 1968.

DEBATT

debattredaktør: **Tord Magnus Dyrkorn**
tord.dyrkorn@gmail.com 404 56 561

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Bergen dør

I nyeste utgave av studentavisen Studvest kan man lese en skremmende advarsel. Celine Norheims mareritt er i ferd med å utspille seg på ekte. Hun melder at Bergen som kulturby står i fare for å dø ut. Jeg vet hva du tenker, og jeg frykter det samme: Bergen kommer til å ende opp der nede med andre grå, ubetydelige byer som Førde, Lillestrøm og Alta. Alt på grunn av at det Norheim elsker mest med byen hun vokste opp i, er i ferd med å forsvinne. Men hva er det egentlig som skal skje? Å nei! Legges Den Nationale Scene ned? Skal Bergenfest de-

sentraliseres til Nord-Norge? Er Trude Drevland drept? Nei, men noe langt verre er i ferd med å skje. Teatervitenskap ved UiB (med 15 studieplasser per kull) skal legges ned! Hvordan skal Vestlandet overleve dette? Hvor skal neste generasjon Ylvis komme fra? Hvem skal vinne World Idol for Norge? Hvem skal sette Bergen på verdenskartet i de neste tiårene? Ingen bergensere i hvert fall. Så, er 15 studieplasser i teatervitenskap forskjellen på kulturby og ikke-kulturby? Kjør debatt!

Ananaspalmesus

Vi skal sørover til studentavisen som dekker Norges riviera. Jeg snakker selvsagt om Unikum. Igjen løfter avisen de viktige og vanskelige debattene, og igjen gjør de det med en spissformulering de beste kommentatorene i landet kan misunne. Denne gangen er det den uødelige ananas på pizza-debatten som gis spalteplass. Attpåtil ligger den under tagen «satirikum», til tross for at innlegget er blottet for retoriske grep mer avansert enn det som undervises i norsk for syvendeklassinger. Overdrivelser og kreativ bruk av tegnsetting mestrer de

derimot strålende. Det må være rent salig å leve i den sinnstilstand hvor man finner det passende, interessant og fornuftig å trykke denne typen innlegg. Jeg har prøvd hardt, men jeg kan absolutt bare ikke forstå hvem målgruppen her skal være. Men så er jo Unikum likevel kjent for å provosere med både stoff, former og debatter som var populære for et tiår siden. Kanskje dette bare er det siste i en superironisk og høyintellektuell serie med cringe-posts. Hvem vet? Kjør debatt!

Ukas tvitringer:

dr fjert @mr_fjert
søvn kan umulig være så viktig

God eksamenstid, studenter!

Eivind Trædal @eivindtraedal
Jeg har hatt mellom 10 og 15 au pairer opp igjennom. Det har vært en fantastisk opplevelse, ikke minst for mine 2-3 barn.

Merkelig nok tror jeg dette er ironi.

Kjetil B. Alstadheim @kjetilba
BREAKING NEWS: «Det er viktig at politiet forholder seg til det som er loven», sier justisminister Emilie Enger Mehl i spørretimen på Stortinget.

Det er nesten som hun kunne skrevet lederne til Aftenposten.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Tiden leger alle sår, men kan den gi tilbake to år?

Pandemigenerasjonen

Anita D. H. Ngo, masterstudent ved UiO

Se for deg dette: fire barn går gjennom et klesskap og kommer til en annen verden. De merker det ikke selv, men imens de er der, blir de til voksne personer. En dag er det plutselig slutt. De vandrer gjennom klesskapet nok en gang og detter ut i den vanlige verden. På et øyeblikk er de barn igjen. Det er rystende å tilpasse seg en setting du ikke kjenner igjen. Å komme tilbake til et samfunn i ordinær drift etter pandemien føltes litt sånn. En motsatt Narnia-effekt hvor man fysisk er to år eldre enn det man føler seg mentalt.

På et tidspunkt skulle man tro at det meste har blitt sagt om koronapandemien, men det er fortsatt ting å ta tak i. I daglige samtaler nevner jeg iblant at jeg føler meg yngre mentalt enn det jeg skulle ha vært. Når alder blir en del av samtalen sier jeg min faktiske alder, men det betyr ikke at jeg relaterer til det tallet. Rent fysisk og vitenskapelig stemmer det, men mentalt føler jeg meg alltid to år yngre. I et studentmiljø hvor aldersforskjellene kan variere gjør dette at gapet føles mye større.

Nedstengingen gjorde at man i stor grad eksisterte i et isolert vakuum. En studie utført av Unicef etter pandemien viser at én av fem mellom 15 og 24 år følte seg deprimerte og umotiverte. Å eksistere i en isolert sfære var demotiverende fordi man ikke hadde noen forpliktelser til andre enn seg selv. Hverdagen var monoton, og man følte seg handlingslammet. Man fikk et helt annen opplevelse av tid. Dagen føltes seigere og når det nødvendige var unnagjort var det fremdeles tid igjen.

En EU-undersøkelse poengterte at det sosiale fel-

lesskapet er en viktig del av den formative utviklingen. At vi er sosiale skapninger og søker interaksjon er ikke nytt, men hvordan man skal forholde seg til andre er en vanesak. Tjueårene er en formativ fase av livet som definerer holdningene til det å være «voksen». Min introduksjon til tjueårene bestod av de samme fire veggene og et vennlig nikk til den bak kassen. Begrenset sosial interaksjon gjorde at den personlige utviklingen stagnerte.

Universitetet er en symbiose av mennesker i ulike livsstadier, noe som skaper forskjellige dynamikker. Likevel var det fullt mulig å ha relaterbare samtaler. Nå som samfunnet er tilbake i vanlig drift er aldersforskjellen mer merkbar. Jeg fikk ikke oppleve overgangsriter andre har hatt tidlig i tjueårene, og jeg føler at jeg henger etter. SiOs Shot-undersøkelse for 2022 viste at 20 prosent av deltakerne ofte føler seg isolert. På individnivå er det nok ulike grunner for dette, men det er ikke utenkelig at flere kjenner en dissonans i mental aldersforskjell.

Flere kjenner seg igjen når jeg tar opp denne tematikken. Under pandemien føltes det ut som tiden stoppet helt opp, men realiteten er at verden fortsatte som vanlig. Gjenåpningen av samfunnet var gradvis, likevel kom det brått på. For de som var i en overgangsfase fra «myndig» til «fullvoksen» var det uvant å navigere et sosialt landskap som var helt likt, men likevel litt på skrå. Verden hadde blitt to år eldre, men det hadde ikke vi. Det er vanskelig å sette ord på denne følelsen, men jeg mener vi må anerkjenne at noe ble tatt fra oss. Effekten blir motsatt av det Pevensie-søsknene opplevde. Under nedstengingen var man i sitt personlige Narnia, og plutselig ble man møtt av en verden som var to år eldre.

debatt@universitas.no

Medisinen mot samfunnets oppløsning

Forestilling og fortolkning

Håvard Widerøe, student

Det er ofte slik at du må erfare ting selv før du virkelig vet. Du kan bli fortalt hvordan noe er, men før du selv har stått i situasjonen er du alltid litt i tvil. Blir du i tillegg fortalt noe som er stikk i strid med hva du selv har erfart, kan fort resultatet bli at du står enda stødigere ved din egen overbevisning. Konsekvensene av en slik tankegang er i verste fall at vi risikerer å miste selve fundamentet for samfunnet selv. La meg forklare!

Jeg trodde det å skulle reise på tur alene skulle være helt knall. Selvstendighet og trivsel i eget selskap var jo tross alt to ting jeg verdsatte høyt. Men etter å ha trasket rundt et par dager i Italia slo det meg, på valentinsdagen, omringet av folk som bar på roser, at jeg ikke var den fritenkende helten likevel. Hva jeg brått innså, var at den uavhengigheten jeg hadde lenet meg på, var falsk. Hjemme kunne jeg alltid ta kontakt med noen – jeg var egentlig aldri alene. Det var muligheten til å veksle mellom å være sosial og være for seg selv som jeg egentlig satte pris på. På tur fantes ikke den samme kontrollen. Det er bare synd jeg ikke skjønnte dette før jeg opplevde det selv. Det fikk meg til å tenke på at om vi skal klare å

leve sammen i et samfunn, er vi nødt til å kunne betro oss til hverandre om hverandres erfaringer. Det funker rett og slett ikke om vi skulle oppleve alt før vi gjorde oss opp en mening om ulike samfunnshensyn – tro meg! I stedet er vi nødt til å forestille oss andres situasjoner for å forstå både hvordan og hvorfor de tenker som de gjør. Det sosiale livet består kort sagt i et slags fortolkende arbeid, hvor vi prøver å dykke ned i menneskelige relasjoner som ofte er komplekse og fulle av historie og mening.

Men dette blir vanskeligere jo mer ujevne relasjonene mellom oss blir. Spesielt gjelder dette i hierarkiske relasjoner, enten det er mellom sjef og ansatt, politi og borger, eller mellom professor og student. I slike relasjoner behøver ikke den «mektigere» parten å ta hensyn i samme grad til hva den andre tenker – i kraft av deres posisjon kan de for å få det som de vil, bare gjøre som de vil. Resultatet er at fortolkningsarbeidet kun legges på den «avmektige» parten som må manøvrere seg omkring hva den andre tenker. Jo mer ulikt samfunnet blir, desto mer risikerer vi derfor å miste vår kollektive evne til å forestille oss hvordan andre har det, som er selve fundamentet i et samfunn!

Minn bønn til deg er derfor: Neste gang du hører noe du er fullstendig uenig i, legg inn en ekstra innsats for å forstå hvor argumentet kommer fra. Hvis ikke går muligens samfunnet i oppløsning!

debatt@universitas.no

Borten på bærtur

Internasjonale skolepenger

Ole S. Lydersen, NTL Ung Student i Oslo og Akershus
Markus Aasen Heide, LO-studentene ved UiO

Minister for høyere utdanning Ola Borten Moe har som kjent bestemt at studenter fra utenfor EØS og Sveits skal begynne å betale skolepenger, og 7. mars kom vedtaket fra Universitetsstyret. Prisen på medisinstudiet på UiO – rangert som nummer 126–150 i verden av Times Higher Education i 2023 – skal ligge like oppunder Imperial College Londons, rangert som nr. 4. Mastere i realfag vil koste nesten like mye som ved University of Oxford. Det er dårlig politikk, og så vidt undertegnede kan forstå også dårlig butikk.

Det internasjonale mangfoldet på norske campuser er viktig. Utdanningen skjer vel så mye utenfor forelesningssalen som i, og perspektiver og impulser fra andre kulturer styrker både læringen og dannelsesreisen. Tilsvarende styrker de også utdanningsinstitusjonene. Og som Kunnskapsdepartementet formulerte i en stortingsmelding fra 2021 at interkulturell forståelse er «helt grunnleggende for vår fremtid og vår evne til å løse de utfordringene verden står overfor».

Norge stiller med et utfordrende utgangspunkt til kampen om de internasjonale studentene. Bare å bo her er dyrt, og de må stille med

pengetilsvarende basislånet til lånekassen hver høst for å bevise at de har råd. Vi snakker et språk med store variasjoner og liten relevans i verdenssammenheng, som de fleste studiene også krever at man er flytende i.

Det estimeres at antallet studenter i gruppen som skal pålegges skolepenger vil falle med 70 prosent til høsten. Skolepengesvarerne viser i den forbindelse gjerne til at Sverige og Danmark hentet seg inn igjen etter lignende fall da de innførte skolepenger der. Men der er rangeringene høyere og skolepengesatsene lavere.

Verst er likevel den ideologiske dreiningen: markedsorientering av norsk akademia. Borten Moe kunne melde at universiteter og høyskoler måtte se seg om etter alternative inntektskilder. Institusjonene som gjør seg attraktive for internasjonale studenter vil belønnes økonomisk. Og da for de rikeste heller enn for de smarteste. En slik målstyring virker ikke harmonisk med samfunnsoppdraget sektoren har.

Norsk akademia bør få fokusere på å rekruttere de skarpeste hodene. LO-studentene er mot til innføringen av skolepenger ved offentlige utdanningsinstitusjoner i Norge, og håper regjeringen finner tilbake til løftene i Hurdalsplattformen. Markedsorientering fungerte dårlig i helsesektoren, og vi håper universitets- og høyskolesektoren får slippe før det går så langt.

debatt@universitas.no

Hymne til Blindern

Poesi

Dagrun Kvammen (75), cand.polit. frå UiO i 1974

Eg sit heilt roleg i Eilert Sundts hus
og berre kjenner etter
Ja, det var her det hende,
at eg vart meg.
Her i dette opne landskapet
høgt under taket
nok plass til å storme fram i alle retningar.

Her var det plass til mange,
til og med ei jente frå ytre strok
utan akademisk kapital

Kunnskapen flaut fritt i auditoria
i seminarrom og på lesesalen,
frå Edvard Beyer om Ibsens moralske dilemma frå Edvard Befring om ungdommens
iboande stormar og pedagogikkens arsenal av utviklingsteoriar

Vi var vidopne, gapte over store bolkar med kunnskap og fylte på med Sartre, Fanon,
Beauvoir og Camus mens Maos «lille røde» skaut på oss med pil og boge.

Kunnskapen støynde langsamt gjennom oss
vart filtrert og drøvtygd
sende oss hit og dit
alt hang saman med alt
så kom METODEN og skapte orden
staka opp hovedveggar og verna oss mot spuriøse samanhengar

Alt kom til nytte
i jobben
i livet
og som grunnlag for ny læring

Og ein bonus følgde med:
den løyndomsfulle hagen
eller eit rikt indre liv som det også heiter

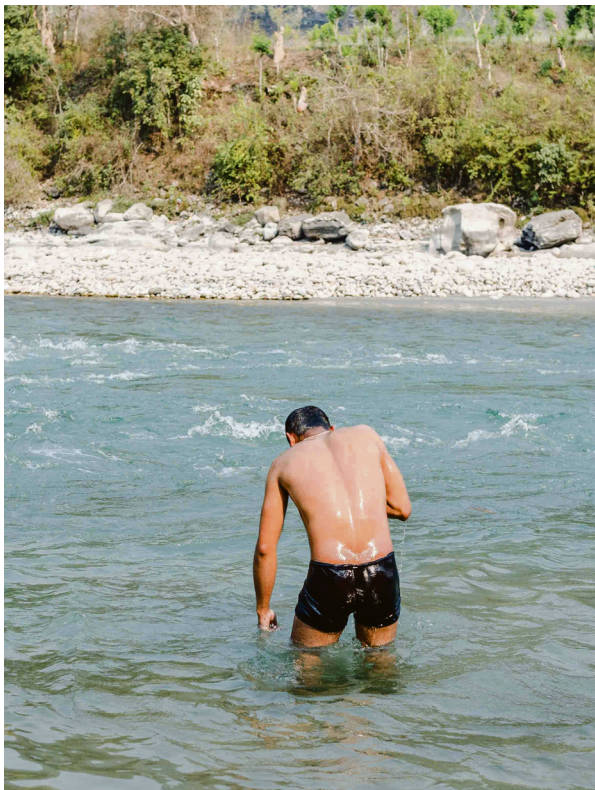
Og her sit eg midt i pensjonistlivet
takksam
og godt preparert for ny kunnskap om eg har lyst eit nytt språk, eller kanskje historie

Blindern altså
rota til alt godt!

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Aurora Ytreberg Meløe

Kattevask: Med dagens strømpriser...

Ukas sitat:

Vi hadde jo hørt at utveksling var rene friåret

Alexandra Maria Høye i VG 6. april, om at hun strøk i alle fag på utveksling

*Har hun gjort utveksling helt rett eller
har hun gjort det helt galt?*

31 SHOW PÅ 31 DAGER:

– Den gærneste improgruppen av dem alle

De siste årene har impro-miljøet i Oslo skutt til værs. Ecstasy Impro er blant de nye tilskuddene, og holdt show hver eneste dag i mars.

Humor

tekst Freyja Eikrem Ims
foto Tobias Schildmann Mandt

Inne på Salt Art & Musics labyrint av rom, forbi uteserveringen fylt med bålroyk og sjøbris, inn i bar Bazar og kjapt videre mot inngangen til en av de mange scenene. Bak døren og oppe på scenen møter vi marsboerne Zig og Zorg. De har blitt forlatt på planeten Mars, og må med hjelp av noen ufrivillige astronauter finne neste leder av marskolonien. Kveldens reise til mars er improvisert, og gjengen bak er humorkvintetten Ecstasy Impro.

– Hvem er Ecstasy Impro? Vi er fem gutter som har kjent hverandre siden vi var barn. Nei ikke så lenge, ungdom. Og vi har lyst til å være: «Ecstasy Impro: Den gærneste improgruppen». Det er kukete å si det, men jeg føler vi får det til, sier Tevje Espeland (23).

Sammen med kompisene Mikkel Moripen Møystad (26), Gustav Lie Gundersen (24), Tobias Kolbjørnsen (23) og Jonas Bern (23) har han sveist sammen impro-gruppen.

Frelst i ung alder

– Vi var på sånn ungdomscamp da vi var små, og der var det junior-NM i improvisasjon, og da får man jo tenning, sier Tevje.

Guttene begynte å spille da de flytta til Oslo.

– Det har vel egentlig bare blitt gøyere og gøyere, fordi vi har blitt bedre og bedre. Hvis det er lov å si, legger Tobias til.

Guttene mener at impro kan være mer «lekete» enn stand-up. Det er de ikke alene om. Aleksander Andersen, leder i

den frivillige studentforeningen Impro Neuf, tror impro er en lavterskel måte å prøve seg på humor:

– Hovedkjernen er at du ikke trenger å ha noen talenter. Hvem som helst kan drive med det, og kanskje det viktigste er at feil feires. Du kan bare droppe inn, og så er du i gang, sier Andersen på telefon til Universitas.

Han mener det er det uforventede som gjør improvisasjonen ekstra morsom:

– Det fins forskjellige grader av spontanitet når det gjelder improvisasjon. Det som kan være utfordrende med impro er at det av natur søker kaos, men dette kaoset er en del av det som også kan gjøre denne kunstformen så gøy, avslutter Andersen.

Et forskningsprosjekt

Til tross for at det ikke krever mye for å drive med impro, sier Ecstasy Impro at deres vennskap hjelper på improvisasjonen, og at de kan le av hverandres feil lettere. Tevje supplerer at de i hvert fall har blitt veldig gode venner etter foreløpig 28 show på rad:

–Vi satte jo verdensrekord i å spille 168 timer uten pause, og da blir vi jo slitne og emosjonelle. Så nesten hver dag er det sånn «fy fader gutta, tenk å jobbe sammen, dere er verdens beste venner og verdens beste

kolleger!».

I fjor sommer satt nemlig gjengen rekorder med et improshow som varte i hele syv døgn. Den gang hadde de med seg sketsjegruppene UNKT HHØNT og Åpent studio.

– Det er noe gøy med å gjøre noe som er skikkelig dust. Å spille 168 timer uten pause er jo en dum idé det øg, sier Mikkel.

Da er kanskje ikke en måned med show hver dag, men tross alt pauser imellom, et så gærent prosjekt til sammenligning?

– Det er veldig dumt. Jeg har tenkt veldig at det er en dum idé, legger Jonas til med et smil om munnen.

– Det er så *cursed* at vi skal spille alle de forbanna showene her, sier Tevje, også smilende.

Tevje slenger raskt ut at de uansett aldri ville gjort noe annet, og resten av guttene nikker i lag. De kommer frem til at en måned med improshow kan anses å være et forskningsprosjekt.

– Det er en blanding av et forskningsprosjekt, fordi vi synes det er gøy, og fordi det er en måte å få litt oppmerksomhet til vi skal spille andre ting, sier Tevje.

– Det er digg å slippe å planlegge også, sier Jonas.

– Ja, det er litt digg. Også er det jo veldig morsomt å spille showene, sier Tobias.

Han legger til at de skiller

Jeg har tenkt veldig at det er en dum idé

Jonas Bern (23) i Ecstasy Impro

Blinkskudd: Jonas Bern (23), Mikkel Moripen Møystad (26), Gustav Lie Gundersen (24), Tobias Kolbjørnsen (23)

Jørnsen (23) og Tevje Espeland (23) står sammen bak Ecstasy Impro.

Fokusert: Guttene løper ned fra backstage, klare for å underholde publikum etter pausen.

seg ut fra resten av impro-sfæren, når de gjør noe ingen har gjort før.

For å finne ut av denne mystiske impro-sfæren Tobias viser til, tar vi kontakt med en som har vært i Oslos impro-sfæren fra starten av: Olli Wermskog.

Salig kaos

Olli Wermskog, blant annet aktuell med humorprogrammet *Kongen befaler*, er en av grunnleggerne til Det Andre Teateret.

– Vi starta teater for 12 år siden, og da var vi en gjeng på 18 stykk som holdt på som Ecstasy Impro holder på nå. Vi spilte på masse forskjellige scener rundt i byen, en gang i uka, og fikk samla publikum fra hver våre kanter, sier Wermskog på telefon til Universitas.

Etter å ha luftet ideen innad i gjengen, fikk de laget teateret med hjelp av veldedighetsshow:

– Vi smalt alle hoder sammen, og sjekket om det gikk an å starte et improteater. Det fikk vi til, og da starta Det Andre Teatret.

Wermskog merker at improvisasjon virkelig har tatt plass i scenelyset de siste årene.

– Ganske lenge var det jo bare oss, men de siste fire-fem årene har det endelig kommet masse grupper overalt, som blant annet Ecstasy Impro, og det er kjempekult.

Wermskog sier at improformen som vi er kjent med i Norge i dag stammer fra Keith Johnstone, som begynte med impro fordi han merket at teateret døde.

– Impro er hovedsakelig at man finner på der og da, for å prøve å fortelle historier. Og mens man prøver å fortelle historier blir noen ting mer feil enn andre ting, og det blir jo kaos. Hvis man ikke byr seg *all in* på alle feilene og kaoset, så blir det kjedelig, sier Wermskog.

– Men kaos er jo et kaotisk ord,

man vil jo prøve å lage noe bra, ler han avslutningsvis.

Tilbake på Salt sniker Universitas seg backstage etter guttenes 29. show for å høre hva gjengen tenker om dagens opptreden.

– Det var et tungt show, sier Gustav, som nå sitter halvt slentrende og sliten.

Før gårsdagens show hadde gjengen funnet på at de skulle løpe en mil før showtime, og de føler fortsatt

Det er noe gøy med å gjøre noe som er skikkelig dust

Mikkel Moripen Møystad (26) i Ecstasy Impro

på stolheten. Guttene mener dagens improshow ikke var det beste de har levert, men heller ikke verste. På bakrommet er likevel ikke guttene helt ferdig med improvisasjonen.

Rett før de vil snu om rollene og intervjuer intervjueren, takker Universitas for seg for kvelden.

Et siste spetakkel

Kvelden etter er siste dagen i mars trillet inn. Med det er det tid for siste show. Guttene er igjen klare, om de vil eller ikke; *the show must go on*. Mens resten av guttene løper rundt på scenen og øver på et sanginnslag, er Tobias klar på hvordan det føles å snart være ferdig:

– Jeg gleder meg, det blir en feiring. Klokkeren bikker ti på show-start, og salen fylles. Kveldens program blir en liten revy av de tidligere showene, med noen improviserte innslag. Mens publikum heller nedpå med øl, holder guttene seg aktive på scenen.

Salt Art & Music har i det siste tilbudt flere improshow fra ulike aktører, eller improvisatorer. Vi tar en telefon til bookingansvarlig hos Salt Steffen Hånes for å høre hvorfor de har satt så mye på improvisasjon den siste tiden:

– Impro har vokst veldig mye de siste årene, veldig mye takket være Det Andre Teateret. De har vært med på grunnlaget for veldig mye.

Salt får mange henvendelser fra fri-grupper som trenger et sted å være, og gir noen av dem en mulighet til å spille foran et publikum.

– Vi prøver å ha et veldig bredt spekter, så noen nye grupper, noen etablerte og noen kjendisnavn.

I tillegg til et bredt spekter av improvisatorer, prøver de å ha et bredt tilbud av impro-sjangere. Hånes mener impro kan være en fin inngang til både humor- og teatermiljøet.

– Det er veldig low-key å enten starte en improgruppe eller finne en pub for å ha et show. Det er veldig lavterskel, sier Hånes avslutningsvis.

Men selv om terskelen er lav for å bli med, er den ikke nødvendigvis like lav for å lykkes. Mens guttene blir omringet og omfavnet av nære og kjære, virker de fornøyde med egen innsats, og fornøyde av å være ferdige.

– Det er deilig, sier Gustav. Tevje har på sin side en tydelig plan om hvordan dagene fremover skal tilbringes:

– Jeg skal hjem og game. Game, game, game.

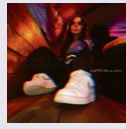
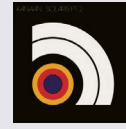
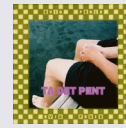
Men slutten på et prosjekt betyr bare at det er tid for å starte et nytt. Og hva blir Ecstasy Impro sitt neste påfunn? Mikkel er kjapt på, og forteller at neste prosjekt blir et nytt show i en ny by, hver eneste dag.

– Hehe, neida, ler han, og forsvinner inn i mengden.

ANMELDELSER

Universitas anbefaler

Mathias Basma Moen, anmelderredaktør

Mathilde Alden - KLUBBEN
Bergensk trap-musikk slår vel aldri feil.**Kanaan - Solaris Pt. 2**
Syv og et halvt minutt instrumentell stoner-rock!**tigerstate - Parece Tão**
Hva betyr «Parece Tão»? Hvilket språk synger de på? Hakke peiling - men musikken er god!**Evig Ferie - Ta det pent**
En verdig deltager i konkurransen «beste juicy-ipa-låt sommern 23».

Bok:

Fallos fallhøyder

Diktsamlingen er sjarmerende og har en letthet over seg, men for lite forblir uutalt, og for mye må mates inn med teskje.

Dopamin

Forfatter: Alexander Fallo

Forlag: Cappelen Damm

Utgitt: 2023

Alexander Fallo er kanskje mest kjent som instapoet, med over tjue tusen følgere. Men at han blant instapoetene kanskje er den dyktigste, den av dem som ligger nærmest den faktiske litteraturen, sier i grunnen ingen verdens ting. Nylig utga han sin tredje diktsamling, *Dopamin*, hvor han ærlig og ujalte skriver om egen ADHD-diagnose, og alt hva det medfører av utfordringer i hverdagen.

Dessverre, må man nesten si – man kunne håpet Fallo skulle rette opp i instapoetenes litt rufsete rykte – er det sjelden diktsamlingen føles virkelig lysende eller meningsfortettet.

Vanskelig blir det også å snakke om en særlig ladet stemning eller nerve nedfelt i språket. For lite forblir uutalt, for mye må mates inn med teskje. Stoler han ikke nok på leserne sine, kan man spørre seg. Diktene rommer ingen utgrunnelighet eller brå billedlige kast hvor det oppstår nye, spennende fortolkninger, de inviterer ikke til tenkning eller til å se verden med nye øyne. Alt er det samme ved endt lesning, med unntak av at

man kanskje har litt mer medlidenhet med dem som lider av konsentrasjonsvansker, et litt større innblikk i en frustrerende tilværelse hvor tankene går i ett og det er umulig å beholde oppmerksomheten sentrert rundt ett punkt. Men så kan man spørre seg om ikke dette i seg selv er nok, at all poesi kanskje ikke trenger å være på nivået til for eksempel Espen Stueland eller Fallos egen kompis Endre Ruset. En viss ironi kan jo

«leste noe om at
adhd-hjernen er et stort
Velutstyrt bibliotek
men det mangler en
bibliotekar i skranken
du må finne frem selv
plutselig snubler du over
det du leter etter
en støvete bok i en krok
riktig tittel men feil språk»

spores i at han skriver dikt om konsentrasjonsvansker, og om hvordan det gjør det vanskelig å skrive nettopp gode dikt.

En del lyspunkter byr *Dopamin* på likevel. Ser man forbi den insisterende selvmedliden-

heten (ondere tunger ville kanskje kalt det litterær syting), har flere av diktene likevel en viss sjarm og letthet over seg:

Kanskje vil han ikke gi kaffekjelen vinger, og det er greit nok det. Faktisk er *Dopamin* for det meste underholdende lesning, med et til tider morsomt og lekent språk. «Mamma sveiver ned vinduet / i bakspeilet ser vi / pappkrusets gullvåte grøftedans». Det er en rastløshet og en utålmodighet over diktene som gir dem et springende og lett uttrykk, og som for øvrig gjenspeiler tematikken. For samtidig som man kan mistenke at Fallo ved et uhell har forvekslet poesi med dagboknotater tilført vilkårlige linjeskift, kan det ikke sies å være et feilslått prosjekt, men snarere en sjarmerende diktsamling uten særlig litterær tyngde. Kanskje munner det hele ut i et spørsmål om hva prosjektet egentlig består i: Møter man *Dopamin* med forestillingen om at det ikke skal være Litteratur med stor L, men underholdende lesning som attpåtil lar deg bedre forstå dem som er diagnostisert med ADHD, er det en strålende diktsamling. Forventer man noe mer, risikerer man å bli skuffet.

Oscar Grimstad
anmeldelser@universitas.no

alexander fallo

dopamin

Bok:

Spreke striper om ungdommelig dårskap

Fanny Vaager har gitt ut en sprek og ungdommelig tegneseriebok som skyter flere konspiratoriske piler mot oljens skitne verden.

«Klimaforandring, rasisme, ulikhet, båtflyktninger, smarttelefoner, hardcore porn, fedme, elsparkesykler, penger, overvåkning, fukkings tiktok, abortlovgivning». Den nylanserte boken *Bilde av en brennende Tesla* skaper raskt forventninger om hvilke problemer boken vil ta opp. Verden går til grunne, og ungdommen føler på verdens håpløshet. I boken møter vi jentene Ivy, Asha og Farzana, som tar imot oljebransjens judaspenger for å gjøre det stort. Men oljen har en klebrig natur, og selv den minste berøring kan tilgrise deg.

Etter et tilbud fra «NörOil» – hvor jentene skulle lage en sang og promotere dem – blir de ufrivillige forkjempere i en opprørsbølge, som fører med seg brenning av biler, slåing av gutter og dreping av babyer. Det sorte gull greier å lokke til seg jentene i ulik grad, og resten av bokens handling utspiller seg i oljesølet.

Fra første møte med boken er det illustrasjonene som virkelig lokker en inn. Bokens tegninger fremstår litt amatør-messige, men det er nok et bevisst valg. Det virker som om bokens illustratør, Annika Linn Verdal Homme, har satt

seg et klart mål for stiluttrykket: ungt og eksplosivt.

Handlingen blir hovedsakelig fremstilt i form av tegneseriestriper, men mellom stripene blir vi også kjent med historien på andre måter. Flytende vannmalerier – som i seg selv utspiller en annen handlingstråd, om unnfangelsen og dyrkelsen av en kjempebaby – og på en annen side, skrikende elektroniske kollasjer. Til tider får man et innblikk i karakterenes egne tanker i form av notater på en pc, og noen av sidene er helt sorte, som gir en behagelig pause fra kaoset.

Kombinasjonen av alle de ulike sidene kan til tider bli litt vel kakofonisk, men siden det er så lite tekst i boken, gir det et ekstra lag av spenning. Det estetiske er en sterk kvalitet ved boken, mens handlingen blir i forhold litt strebersk og uforløst. Det er også noe underliggende pubertalt ved hele prosjektet.

Når det gjelder pubertalt litteratur er det to måter å skrive det på. Enten du faktisk genuint pubertalt, eller så er du en voksen som prøver å skrive en tekst for et pubertalt publikum. Sistnevnte er en

vanskelig øvelse, og blir ofte krampaktig og kunstig. Denne teksten tenderer dessverre mot begge deler, som eksempelvis kan sees i karakterenes egne tanker: «Det begynte med den vanlige praten om at verden er helt fakka og hva faen er vår rolle i det og kan vi egentlig endre noe som helst?».

Tenåringens begjær etter opprør er tilstede, men blir dessverre tidvis patetisk. «Er det umoralsk å ta imot penger fra big corp? Vi er alle fanget i samme dritten uansett, ingen slipper unna systemet». Karakterene virker preget av en fatalisme og en defaitisme, og fremstår da uvitende om voksenlivets komplekse natur. De blir for overfladisk «kule» for sitt eget beste.

Men til tross for noen klisjéer, er boken lettlest og annerledes, og gir en særegen leseropplevelse, eller kanskje heller en visuell opplevelse. For man sitter virkelig igjen med noen mette øyne etter en lesning av boken.

Freyja Eikrem Ims
anmeldelser@universitas.no**Bilde av en brennende Tesla**

Forfatter: Fanny Vaager

Illustratør: Annika Linn Verdal Homme

Forlag: Aschehoug

Utgitt: 2023

Ukas anbefaling

Forelesnings-
salens kutyme

Hvem: Alle med en sjuk snap-streak Hva: Overeksponert underkjevfeffett Hvorfor: Litt for lange øyne

Vi mennesker er i bunn og grunn enkle vesener. Interessen vår vekkes av melodier vi har hørt før, gjenkjennbare kjendiser og visuelt stimulerende skjermer. Hjernene våre er intet unntak, spesielt i forelesnings-salen. Med regresjonsanalyse eller Kants kategoriske imperativ på storskjermen trekkes øynene nesten alltid mot de mange mindre skjermene på raden foran.

Det er forståelig at folk sjekker sosiale medier og scroller på nettviser når den knuskørre foreleseren egentlig kun drømmer om sitt neste

forskningsprosjekt. Men for guds skyld (!) ikke flekk opp Snapchat akkurat i det falkeblikk mitt nisterrer rett ned i mobilskjermen din. Hverken du, jeg eller de du forsøker å opprettholde snap-streaken med, ønsker å se et fryst bilde av mitt forskrekkede dobbelthakefjes, smugittende over skulderen din.

Axel H. Segelcke, journalist
i Universitas

Ondt blod på Løkka

Hvem: Griske utleiere Hva: Fat Tony Hvorfor: Havannasigarer og dyre viner

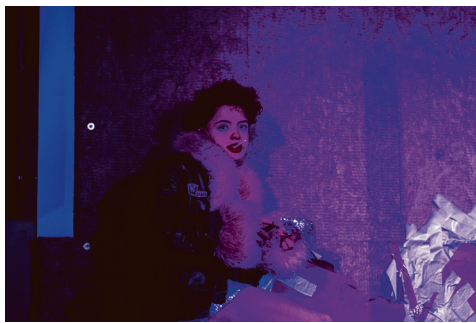
Så lenge jeg kan huske, har jeg alltid hatt lyst til å bo på Løkka. Å leve i en komfortabel middelklassetilværelse samtidig som jeg gir inntrykk av å være en hobo, er alltid noe som har tiltalt meg. Trenger jeg å si at jeg var en av dem som overnattet utenfor polet for å kjøpe vin til 75k? Men med vinen fikk jeg plutselig ikke råd til å bo på Løkka. Måtte jeg derfor – Gud forby – bo i en studentby? Heldigvis har mamsen en fetter, Fat Tony. Så jeg tok med meg ham og en kon-

trakt på fint lite i måneden for å møte utleieren til den ræste leiligheten jeg fant. Kort sagt, Fat Tony forsikret utleieren at enten ville signaturen eller hjernemassen hans være på kontrakten. Nå lever jeg livets glade dager med mine havannasigarer og dyre viner på Løkkas skitneste gulv.

Mathias Basma Moen,
journalist i Universitas

Teater:

Nationaltheatret på heroin

Døden på Oslo S

Regi: Simen Formo Hay

Av: Ingvar Ambjørnsen, Axel Hellstenius, Frank Hammersland

Hvor: Nationaltheatret

Med: Filip Bargee Ramberg, Sjur Vatne Brean, Flo Fagerli, Maria Kristine Hildonen, Deniz Kaya, Rafid Arslan Islam, m. fl.

Nedtagget og utslitt venter Økernsenteret på at publikum skal ta plass på parkbenker, lenestoler, barkrakker og sofaer. Med en gang man entrer det nedlagte kjøpesenteret omfavnes publikum av Pelle og Proffens verden, og vi introduseres til Oslos bakside, med barnepornografi og heroinbruk. Nationaltheatrets *Døden på Oslo S* er en hyllest til ungdommen, utskudene og de som ikke vil reddes. «Fakk idrett, fakk utdanning, og fakk omsorg!»

Skildringen av Lena og Pelles kjærlighetshistorie er velkjent fra før, enten gjennom boken av Ingvar Ambjørnsen fra 1988 eller filmatiseringen fra 1991. Karakterene har blitt ikoniske figurer i norsk populærkultur, men allikevel klarer Nationaltheatrets skuespillere å bringe frem nye trekk i dette stykket. Spesielt mestrer

Kultklassikeren *Døden på Oslo S* reises fra graven, denne gangen som et teaterstykke.

Flo Fagerli dette som Lena. Den mest berømte av de tre hovedpersonene får en ny frisk pust i hennes tolkning. Like sterk som hun er sårbar, gjør Fagerli rollen til sin egen. Lenas usikkerhet bringes frem, og ensomheten får plass på scenen, selv når hun er i armene til Pelle.

De andre utskuddene er også med på å stjele showet. Maria Kristine Hildonen fanger all oppmerksomhet når hun i rollen som rusmisbrukeren Nina representerer de som står utenfor og ikke vil reddes. Selv når Nina tar forferdelige valg, er Hildonen så overbevisende at publikum får full forståelse og sympati med henne. Filla, spilt av Rafid Arslan Islam, skinner også sterkt. Han er lett og fri i den ellers tunge tematikken, og Islam er et lyspunkt i ellers mørke øyeblikk.

Den mest originale vrien er at historien er omgjort til en musikal. Enkelte ganger fungerer dette ekstremt godt, andre ganger kan dette settes spørsmålsteget ved. Alle sangene, skrevet til forestillingen av Frank Hammersland og Axel Hellstenius, er med på å skape det tidsbildet de ønsker å vise frem. Spesielt når stykket blir inn i en konsertopplevelse, er musikalsjangeren et perfekt valg. Dessverre er alle sangene til Pelle lagt til et toneleie som ikke går overens med skuespiller Filip Bargee Rambergs stemme. Dette er særlig skuffende da han ellers er en god artist. Det er lov å håpe at Ramberg bare hadde en dårlig dag på jobben. Den emosjonelle sangen «Lena» høres

iallefall langt bedre ut på Spotify enn den gjorde da Universitas satt i salen.

Skuespillet foregår konstant i bakgrunnen, eller rettere sagt: blant publikum. Om du tilfeldigvis snur deg rundt i en scene, ser du plutselig Lena rappe bukser. Eller kanskje setter Proffen seg ved siden av deg for å lese litt før hans neste scene begynner. Dette gjør at stykket ikke bare består av noen få interaksjoner mellom skuespillere på en scene, men heller en hel verden som utspiller seg samtidig rundt deg. Heldigvis er det intet å frykte for publikum – selv i de få interaktive øyeblikkene må man aldri bidra med mer enn en lighter.

Å kalle *Døden på Oslo S* et teaterstykke føles ikke helt riktig, for det er så mye mer. Det er en konsert, en følelse og hele Oslo inn i et rom. Det er en tidsmaskin som tar publikum med tilbake i tid. Opplevelsen er altopplukkende uten å være overveldende. Det er aldri rotete eller forstyrrende, men heller nært, sårt og ekte. Som publikummer kjenner man følelsene nesten like sterkt som karakterene på scenen. Her er noen tips til de som lar seg overtale til å dra selv: vær klar til fest, ta med en lighter, og vær enten ung i alder eller ung til sinns!

Vanja Krøvel
anmeldelser@universitas.no

Bok:

Et altfor moderat håp i en raskt endrende tid

Håpets filosofi

Forfatter: Lars Fr. H. Svendsen

Forlag: Kagge

Utgitt: 2023

De første kapitlene i boken bruker Lars Fr. H. Svendsen, professor i filosofi ved Universitetet i Bergen, til å snevre inn, eller i alle fall definere, hva håp er. Det blir en liten påskereise innom ulike definisjoner. De fleste av disse handler om ønsket om at noe fremtidig skal skje. Konklusjonen ender til slutt med at håp er et sammensatt fenomen som vanskelig lar seg snevre inn til én fast definisjon, men som uansett handler om å se for seg en annen virkelighet enn den man lever i her og nå, og som det er usikkert, men mulig, å oppnå.

Her havner vi i Svendsens kjerne: å søke det realistiske, det mulige, og følgelig sky det som hører ytterpunkter til. Vær moderat, vær realistisk, og juster forhåpninger med virkeligheten slik den til enhver tid er. Håper du realistisk, håper du godt. «Et håp uten moderasjon er en oppskrift på politisk katastrofe», skriver han. Jeg tror derimot på håpet om det umulige, for håper man på at det umulige skal bli mulig, dyttes man i retning av å muliggjøre det. Og å håpe på det umulige trenger vi, skal vi møte utfordringer som går i kjernen av vårt samfunnsystem, som med klima- og naturendringene vi i dag opplever.

Vi skiller lag ved flere andre steder òg, som ved hans negative syn på religiøst håp. Det skal vi her la ligge. Konteksten er derimot tydelig: Boken må leses i lys av en urolig verden, med krig i Ukraina og uroligheter mange andre steder i verden, og med det liberale demokratiet på tilsynelatende vaklende grunn. Når han ønsker seg et realistisk og moderat håp, et håp som tilpasser seg virkeligheten og samtidig peker henimot en annen virkelighet som er mulig å realisere, er det det liberale demokratiet han ønsker å gi plass til. Men jeg sliter når han fra dette også konkluderer med at håp om fundamentale endringer ikke er et godt håp. Ytterliggende håp er også håp som aspirerer til handling, og er heller det som driver de viktige endringene fremover. Det er dette jeg mener Svendsen mangler i hans ønske om å legitimere det liberale demokratiet i en høyst urolig tid.

Vi ender derimot på samme side, jeg og Lars. Han avslutter nemlig det hele med at håp er konstituerende for våre liv. Håpet handler om å overskride dagens status quo, å tenke seg en annen fremtid, og dermed er håp noe grunnleggende ved mennesket. Håp om det andre, det mulige, gir mennesket en definierende frihet for tilværelsen. Den setter en stemning, et rammeverk, for livserfaringer og refleksjoner. Den setter oss i stand til å arbeide med et mangfold av ulike livsprosjekter, som alle gir grunnlag for livsmening. En god slutt for en lettlest bok til vanlige folk, om et fenomen vi alle kjenner så godt. Men ta ikke alt i boken for god fisk. Les med et kritisk og undersøkende blikk. Og håp på det umulige!

Magnus Grundstad
anmeldelser@universitas.no

Ukas advarsel

Kulturkalender
uke 15 & 1613/4 Michel Houellebecq:
Klarsyn eller svartsyn?

Har den pornofilm-aktuelle *enfant terrible* klarsyn eller svartsyn? Det skal diskuteres hos Cappelen Damm. Slakteren fra Bergen, Preben Jordal, styrer ordet.

Hvor: Cappelen Damm

Når: Torsdag 13. april klokken 19:00

Pris: Gratis

14/4 Bjørn Torske Dj-sett

Bjørn Torske spiller i fem timer på The Villa. Også Jokke (The Void) varter opp med musikk.

Hvor: The Villa

Når: Fredag 14. april klokken 22:00

Pris: Ikke oppgitt

15-16/4 Loppemarked på flere
barneskoler

Loppemarked-sesongen er i gang! Lørdag og søndag 15. og 16. april vil flere barneskoler holde loppemarked. De er: Huseby skole, Bolteløkka skole, Abildsø skole, Smestad skole, Løren skole, Ekeberg skole, Bygdøy skole og Ljan skole.

Hvor: Diverse

Når: Lørdag & søndag 15. og 16. april

17/4 SKROT fra Skandi-
navia

Slippfest for en felles antologibok med bidrag fra ulike skrivekoler i hele Skandinavia, med blant annet forfatter-samtale og opplesing.

Hvor: Blå

Når: Mandag 17. april klokken 19:00

Penisfest på Frederikkes

I ukas avis kan du lese at flere studenter ved UiO har fått uønskede dickpics på mobilen. Ad notam har gravd litt og kan nå avdekke at det hele er et dårlig reklamestunt.

Leder for NSLF (Nymfomane Studenters Landsforening) Kaja Å. Tafse foreslår nemlig å bygge en kjempedildo på Frederikkeplassen, og bildene var ment å promotere denne.

– Vi trenger kunst som er både provoserende og frigjørende, sier hun, mens hun puster litt tungt.

Stein Svølen sier i et intervju med Ad notam at han har vært i dialog med NSLF over lengre tid.

– Dette er en organisasjon jeg selv har hatt glede av i lang tid. Dette prosjektet vil nok mange reagere på, men jeg er sikker på at den i lengden kan inspirere stu-

denter til å stå på når studiet blir hardt.

Leder i Norges konservative kristne studenter, Jakob Josef Johannessen, reagerer på forslaget og spesielt timingen.

– Vi synes ikke at en fallisk statue hører hjemme på campus. I tillegg er den for stor og urealistisk, ingen har så stor penis.

– Dette forstyrrer ungdommen, og hører ikke hjemme i påskefortellingen.

For å inngå et kompromiss, er det foreslått å bygge statuen, men å dekke den til. Den vil altså stå midt på Frederikkeplassen, men med en stor plastemballasje rundt. Etter klokken åtte på kvelden vil emballasjen fjernes, slik at student-natteravnene, som er mindre sårbare i perspsjonen, kan nyte den i all sin prakt.

Ukas studentvin

LITT MER GLOBAL OPPVARMING?: Med varmere sommersesong og mildere vintere har viner fra store deler av verden blitt større, modnere, fyldigere og mer alkoholholdige i mange av de siste årgangene. Selv om 2021 ikke var nevneverdig varmt, var det utfordrende i store deler av Frankrike. Det tror jeg produsenten synes her også. Beaujolais er et område som ofte produserer slanke og frukt-drevne viner med lite tannin og frisk syre. Noen ganger kan det bli litt i overkant friskt og ukens vin virker grønn, urtete og stilkete. Fruktsmaken forsvinner fort og en blir sittende igjen med de litt grove tanninene og en besk ettersmak. Det er ikke godt å si om det har vært vanskelig å modne druene ordentlig eller om vinmakeren har puttet hele vinplanten ned i flasken, men her er det mye grønt. Vinen kan være spennende å kjøpe om den tilfeldigvis står ved siden av sin forrige årgang i hylla. Den var mye mer moden og hadde god fruktbalanse som maskerte den da veldig høye alkoholen. Vi sees igjen neste år, Mommessin.

Vinurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Mommessin Beaujolais-Villages 2021

Pris: 179,90 kroner

Land: Beaujolais, Burgund, Frankrike

Alkohol: 13 prosent

ILLUSTRASJON: TOBIAS SCHILDMANN MANDT

Tut tut her kommer rektor-toget flyet

I ukas utgave av Universitas får vi en smakebit på hverdagen til flere sentrale figurer innen norsk utdanning, og deres hyppige reiser over land og strand. Finnes det noen smutthull her? Er det mulig å flytte studentmassen til varmere strøk? Hvor mye reising må man gjøre før reisene blir billigere? Vi spør-redaksjonen ringer derfor et anerkjent skandinavisk flyselskap i håp om å få en såkalt «rektor-rabatt».

[Ring... ring...]

– Hei! Dette er Mai L. Haiklub.

– Ja, hei ja.

– Jeg kikket litt på nettsiden deres, og ser at dere blant annet tilbyr ungdomsbilletter og gruppereiser.

– Ehhh, ja. Hva var det du het sa du?

– Jeg er den personlige assistenten til rektor Stein Svølen, og lurte på om det hadde vært mulig å få en rabatt på rundt 450 flyreiser de neste månedene.

– 450?! Hvilken type rabatt tenkte du på?

– Jeg er jo som sagt den personlige

assistenten til en veldig mektig og be-reist rektor. Tilbyr dere rektor-rabatt?

– Rektor-rabatt? Hold linjen.

[...]

– Hei, hva kan jeg hjelpe deg med?

– Hadde det vært mulig å få rabatt om man flyr studenter til utlandet? Jeg er veldig glad i Syden, og kunne tenkt meg å ta med noen professorer og bli med på noen forelesninger der resten av året.

– Vi tilbyr reduserte priser til reisende i visse aldersgrupper, men vi har dessverre ikke den rektor-rabatten du etterlyser.

– Hva skal til for å få en slik rabatt?

– Det er som sagt ikke noe vi tilbyr.

– Hva om vi reklamerer for selskapet på campus? Vi er også tilbøyelige til å holde en intern SoMe-konkurranse. Lenger enn det kan vi ikke strekke oss.

– Hahaha. Dette er dessverre ikke en forhandling. Vi er klare på hva vi kan tilby til alle våre reisende. God tur!

[Her legger flyselskapet på uten å si adjø, farvel eller heidå.]

– Vi snallast...?

KVISS-CORBIN

- Foreløpig sittende statsminister i Finland, Sanna Marin, og hennes parti ble kun tredjestørst etter det nylige valget. De kom bak blant annet det populistiske nasjonalistpartiet, men hva heter de?
- I hvilket år fikk Finland sin uavhengighet?
- I hvilket land er Kaja Kallas statsminister?
- Hva er en Brustad-bu?
- Hvilket merkevarenavn mangler en n: Hennig Olsen, Tommy Hilfiger eller Mocler?
- Hva heter Marcus & Martinus til etternavn?
- Hvilket dyr kommer kasjmirull fra?
- Hva slags produkt er MagSafe?
- Ordbokrebus: Vi er ute etter et ord sammensatt av to der det første kan bli definert som noe «som blir utført eller finner sted i en

relasjon mellom to eller flere parter», mens andre del av ordet kan defineres som noe «som ved å være velproporsjonert (og ikke altfor stor) gjør et behagelig inntrykk».

- Hvilket lands nasjonalsang deler navn med den norske avisen Vårt Land?
- Hvilken type institusjons navn kommer fra et gresk ord for fritid?
- Hva betyr det engelske ordet «penultima-te»?
- Fyll inn de ulike tallene som mangler i disse filmtitlene: *Gone in ... Seconds*, *Den ... krigeren* og *Lock, Stock and ... Smoking Barrels*.
- Hvilken film var den mest innbringende i 1994?
- Nevn én av de syv barna i TV-serien *7th*

Heaven.

- Hvilket årstall er det snakk om: Nåværende St. Petersburg blir omdøpt fra Petrograd til Leningrad, IBM blir grunnlagt, NAF blir stiftet, Raumabanen åpnes, de olympiske vinterleker arrangeres i Chamonix, Marlon Brando blir født og Franz Kafka dør.
- Hvilke to lag spiller i disse dager finalen i NM i ishockey for herrer?
- Hvem ble nylig den eldste til å ha spilt i en EM-kvalifiseringskamp i fotball for herrer?
- Hvilket lag har tapt flest kamper i Champions League for herrer gjennom konkurransehistorie?
- Hvor mange engelskmenn har vunnet Premier League som hovedtrener?

av Gabriel Corbin-Arntzen, kvissmaster i Universitas

SVAR/DOM

0-4. Exphil på Bali: Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.

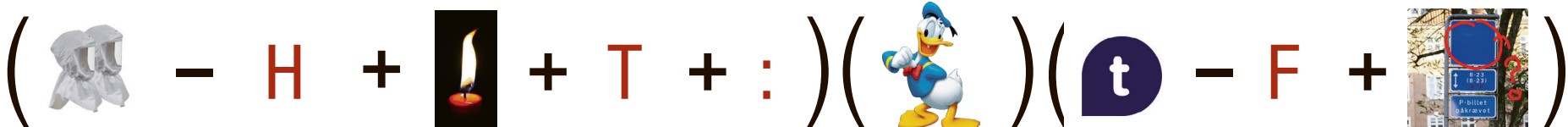
5-9. AST1010 – Astronomi: Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.

10-14. Juss: Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.

15-20. Honours: WOW! Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. Sanftinnene. 2. 1917. 3. Estland. 4. En dagliglivarebutikk som er under 100 kvadratmeter og derfor kan være åpen på søndager. 5. Moncler. 6. Gunnarsen. 7. Galt. 8. Mac-ladere. 9. Internett. 10. Finland. 11. Skole. 12. Nest sist. 13. «Gone in Sixty Seconds». 14. Løvenes konge. 15. Matt. Simon, Mary, Lucy, Ruthie, Sam og David. 16. 1924. 17. Stavanger Oilers og Storhamar. 18. Zlatan Ibrahimovic. 19. Real Madrid. 20. 0.

Rebus

HINT: You're fired! universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Farvel Pernille» Det klarte Simen, Vilde, Ruben, Hedda, Caroline, Gustav, Tora, Lynn, Mathilde, Nora, Ola, Jøgge og Bente.